

NASLOV—ADDRESS:
Glasilo K. S. K. Jednote
6117 St. Clair Ave.
CLEVELAND, OHIO

Telephone: HENSLER 3212

UVAŽEVAJTE
lepe denarne nagrade našo
kampanjo
ŽENSKKE ENAKOPRAV-
NOSTI KSKJ.

PRIDOBIVAJTE
novo članstvo za odrasli in
mladinski oddelki!

Kranjsko - Slovenska
Katoliška Jednota

Je prva in najstarejša
slovenska bratska pod-
porni organizacija v
Ameriki

Posljuje že 43. leto

GESLO KSKJ. JE:

"Vse za vero, dom in
narod!"

Entered as Second Class Matter December 12th, 1923 at the Post Office at Cleveland, Ohio, Under the Act of August 24th, 1912. Accepted for Mailing at Special Rate of Postage Provided for in Section 1102, Act of October 3rd, 1917. Authorized on May 22d, 1913.

ŠTEV. 15 — NO. 15

CLEVELAND, O., 14. APRILA (APRIL), 1937

LETO (VOLUME) XXIII.

IZ GLAVNEGA URADA K. S. K. JEDNOTE

Poteklo je komaj dober teden dni odkar je bila otvorjena velika kampanja "Ženske enakopravnosti" in že prihajajo na glavni urad razveseljiva poročila o kampanjskem gibanju.

V prvih devetih dneh odkar je kampanja razpisana je pristopilo že 57 članov in članic.

To je jasen dokaz, da vlada med uradniki in članstvom lepo razpoloženje in veliko zanimanje za kampanjo.

Dosedaj se je najbolj postavilo društvo sv. Jožefa št. 55, Crested Butte, Colorado. Od tega društva smo dobili 23 prostih pristopilnih članov in članic mladinskega oddelka. Izmed lepega števila novo pristopilnih jih je 11 pridobil sobrat Philip Jaklich, predsednik in 12 jih je pa pridobil sobrat Matt Zakrajšek, tajnik društva. Vsa čast in priznanje sobratu Jakliču in sobratu Zakrajšku.

Ravno tako prav iskrena hvala in priznanje vsem ostalim sobratom in sestrojam, ki so takoj ob pričetku kampanje dejansko pokazali, da so navdušeni za napredek Jednote in so pridobili lepo število novih članov in članic. Le tako naprej!

Zelo laskavo pismo smo prejeli tudi od sobrata John Govednika, tajnika društva sv. Janeza Krstnika št. 14, Butte, Montana. Brat Govednik v pismu omenja, da je bilo v minuli kampanji društvo sv. Janeza Krstnika, katerega tajnik je on, med prvimi in da tudi v sedanjih kampanji ne bo med zadnjimi.

Enako razveseljiva poročila dobivamo od uradnikov in uradnic raznih drugih krajevnih društev.

Želja nas vseh je, da bi bil izid sedanje kampanje največji kar smo jih do sedaj v kateri kampanji imeli. Želja naša se bo uresničila, če vsak izmed nas stori svojo dolžnost. Zato kličem vsem Jednotarjem: **Vsi od prvega do zadnjega na agitacijsko delo za pridobivanje članstva pod okrilje K. S. K. Jednote!**

S sobratimi pozdravi,

Josip Zalar, glavni tajnik.

SMRTNA KOSA

V Clevelandu je po dolgi in mučni bolezni preminul dobro poznani rojak Edward Priatelj v starosti 52 let. Ranjki je bil doma iz Ribnice, odkoder je prišel v Ameriko leta 1913. Pokojnik je več let vodil brivnico v poslopju Louis Starmana na E. 200th St. Tu zapuša žalujočo soprogo Pauline, rojeno Čampa, in dve hčeri, Pauline in Vida, sina Edwarda, v stari domovini pa sestro. Naj v miru počiva!

Poroka slovenske zdravnice

Dr. Angela Dejak, prva slovenska zdravnica v Clevelandu se je na velikonočni ponedeljek poročila s profesorjem dr. J. F. O'Donnellom. Poroka se je vršila v cerkvi sv. Vida in poročne obrede je izvršil Msgr. Ponikvar. Poročena sta odšla na poročno potovanje v Washington, D. C., odkoder odpotujeta v New York, kjer ima profesor službo. Nameravata potovati tudi v Evropo. Dr. Dejak je začasno opustila svoj zdravniški urad v Clevelandu. Nevesta je hčerka spoštovane slovenske družine, Mr. in Mrs. John Dejak, 1413 E. 55th St. Spada k družstvu sv. Marije Magdalene št. 162 KSKJ. Mladi slovenski zdravnici želimo mnogo sreče v novem stanu.

Ameriški vojni aeroplani za Evropo

Chicago, Ill. — L. B. Manning, predsednik Aviation kompanije, poroča, da je njegova tovarna v Downey, Cal., prejela od treh držav v Evropi naročila za 40 vojnih aeroplanov (metalcev bomb), ki bodo veljali \$3,250,000. Te vrste aeroplani bodo lahko preleteli 237 milj na uro v daljavi 2700 milj brez prestanka. Poleg moštva in strojne bodo imeli tudi 1100 funtov bomb.

K 25 LETNICI KATASTROFE PARNIKA "TITANIC"

Jutri, dne 15. aprila bo poteklo ravno 25 let ko se je na visokem morju 500 milj od Newfoundlandije na svoji prvi vožnji potopil parnik "Titanic," ker je zadel v plavajočo ledeno goro.

Na tem, \$10,000,000 vrednemu parniku je bilo z moštvom vred 2,224 oseb; 711 se jih je rešilo na parniku "Carpathia," utonilo jih je pa 1,513. Med žrtvami je bil tudi kapitan parnika E. J. Smith; še zadnji trenutek je plaval z nekim otrokom do bližnjega rešilnega čolna in rešil otroka, nakar se je opustil v morje, ali v smrt. Med žrtvami je bilo tudi mnogo ameriških veljakov ali milijonarjev n. pr. John Jacob Astor, B. Guggenheim, Ch. Hays, W. A. Roebing, Isador Strauss i. dr. Parnik se je potopil točno ob 2:30 zjutraj ob zvokih godbe, ki je igrala znano angleško žalostnino: "Nearer My God to Thee."

Za obrambo proti povodnji

Washington, D. C., 11. aprila. — Vlada je določila 4 milijone dolarjev za zgradbo 118 bazinov, jezov in rezervoarjev v raznih državah, ki so bile lete v lani prizadete vsled poplavl.

Henry Fordova izjava

Detroit, Mich., 13. aprila. — Znani avtni magnat Henry Ford je podal danes glede odobrene Wagnerjeve postave svoje mnenje, da jo povsem odobrava; da nima nič proti unijam svojih delavcev in da je bil baže vedno takih misli; torej ne bo nič nasprotoval svojim delavcem, če bi hoteli stopiti v kako unijo; vendar pa trdi, da bi bili delavci brez unij bolj svobodni.

—U.S. jeklarska korporacija je te dni podražila ceno jelek od \$3 do \$8 pri toni.

OBCNI LETNI ZBOR BARAGOVE ZVEZE

So, Chicago, Ill. — Predzadnji torek, dne 6. aprila, se je vršilo v tukajšnji slovenski naselbini sv. Jurija letno zborovanje Baragove Zveze. Klub temu, da je bil delovni dan, se je istega udeležilo lepo število naših rojakov. Kakor vsakoletni občni zbor, se je tudi ta začel najprvo v cerkvi s slovesno sv. mašo, katero je daroval veleč. g. p. komisar Anzelm Murn, domači župnik cerkve sv. Jurija, ob asistenci č. g. p. Salezija Glavnika kot diakona in č. g. Marcela Marinška kot subdiakona in č. g. M. J. Hiti kot ceremonijar.

Slavnostni slovenski govor je imel č. g. p. Salezij Glavnik, tajnik Baragove Zveze. (Govor je priobčen na tretji strani tega lista); v angleščini pa je imel slavnostno pridigo č. g. M. J. Hiti, pomožni župnik cerkve sv. Jožefa iz Jolietta, ki je tudi v vzhodnih besedah slikal svetniško delovanje velikega slovenskega škofa misijonarja Barage. Po maši je podelil blagoslov z Najsvetejšim preč. g. John Plevnik, predsednik Baragove Zveze ter tudi opravil običajno prošnjo ali molitev za potrjenje Baragovega svetništva.

Nato se je vršila letna seja Baragove Zveze. Odbor je podal lepo poročilo, katerega so zborovalci z navdušenjem sprejeli in odobrili. Nato se je sklepalo o novih priporočilih in nasvetih za nadaljnje delovanje Baragove Zveze. Sklenilo se je, da se bo darovalo nadaljnjo svoto k lanskemu darilu da bo Baragova Zveza tako dobila v Baragovem semenišču v Ljubljani sobo s svojim imenom. Skušalo se bo tudi pospešiti delovanje za beatifikacijo škofa Barage tako tu v Ameriki, kakor tudi od strani stare domovine. Podrobnosti ter vse karkoli bo zahteval čas in potrebe med letom se je prepuščalo odboru, da bo izvajal po svoji previdnosti in modrosti.

Seja je soglasno izvolila zopet ves stari odbor. Seje se je udeležilo 11 slovenskih duhovnikov, in sicer: Rev. John Plevnik, predsednik Baragove Zveze, Rev. Salezij Glavnik, tajnik; Rev. M. J. Hiti, finančni tajnik; Rev. Aleksander Urnkar, zapisnikar; Rev. M. J. Butala, predsednik nadzornega odbora, Baragove Zveze, Very Rev. P. Anzelm Murn, Rev. Bernard Ambrožič, Rev. Jožef Čagran, Rev. Leonard Bogolin, Rev. George Kuzma, Rev. Marcel Marinšek.

Prihodnjo letno zborovanje se bo vršilo v Chicagu pri sv. Štefanu.

Nemški špijon bo ustreljen

Med 200 deportiranci, inozemci, ki bodo tekoči teden po odgonu iz Amerike domov poslani se nahaja tudi 59 letni nemški plemenitaš Paul P. Gunther von Kanitz, ki je tukaj predsedal par let ječe vsled goljufije. Guntherja čaka usmrtnitev v domovini ker je bil nevaren špijon nazijske vlade.

REV. CIRIL ZUPAN, O.S.B., 75-LETNIK

Starosta ameriške slovenske duhovščine, zlatomašnik Rev. Ciril Zupan, O.S.B., župnik cerkve Matere Božje v Pueblo, Colo., bo prihodnjo soboto dne 17. aprila obhajal svoj 75. rojstni dan.

Kot večletnemu članu in bivšemu duhovnemu vodji naše Jednote mu pred vsem iskreno čestitamo, da bi tamkaj na solnčnem zapadu še mnogo zdravih in čvrstih let deloval v vinogradu Gospodovem in dožakal najvišjo mero človeškega življenja.

Pater Ciril Zupan se je rodil 17. aprila 1862 pri Oreharju v Srakovljah, župnija Predoslje na Gorenjskem. Ko je bil devetnajst let star, je po posredovanju dne 8. marca 1937 umrlega železomašnika Msgr. Toma Zupana leta 1881 odšel v Ameriko in vstopil v samostan St. John v Minnesoti k benediktincem. Znani slovenski misijonar Franc Pirc je svoj čas tja privabil benediktince in z njimi tudi prve slovenske mladenice, ki so pozneje kot duhovniki veliko delali v teh krajih, kjer je svoj čas misijonaril Friderik Baraga. Rev. Zupan živi torej v Ameriki že 56 let.

Leta 1886 je Zupan kot benediktinec končal svoje študije in bil posvečen v duhovnika dne 24. oktobra istega leta. Zdaj je obiskoval razne misijone in rastoče naselbine. Dvakrat je šel že tedaj v gorato državo Colorado, ki se mu je takoj priljubila. Opat samostana sv. Janeza Krstnika v Minnesoti, Slovenec Bernard Ločnikar je slednjič poslal svojim redovnim bratom v Colorado za pomoč patra Cirila Zupana, da bi skrbel za naraščajočo slovenske naselbine, ki še niso imele svojega duhovnika. Tako je Rev. Ciril Zupan prišel leta 1894 v mesto Pueblo k župniji Marije Pomočnice, v kateri so bili Nemci, pa tudi Slovani. Nemci in Litvinci, Slovenci, Hrvati in zlasti Slovaki so tedaj hodili na vse strani za delom po rudnikih, posebno po premogokopih. Pater Zupan je hodil za njimi, da je ohranil, kar je mogel. Naši rojaki so tedaj zbirali denar samo za staro domovino in niso mislili stalno ostati v Ameriki. Mnogo jih je bilo zaposlenih tudi v jeklarnah in topilnicah v Pueblo, nekaj tudi na kmetijah. S temi je pater Zupan začel ustanavljati poseb-

WAGNERJEV DELAVSKI ZAKON POTRJEN

Washington, 12. aprila. — Danes je zvezno vrhovno sodišče s 5 proti 4 glasovi potrdilo znani Wagnerjev delavski zakon, ki je bil od obeh zbornic sprejet še l. 1935 in ga proglasilo ustavnim. Tozadevno razsodbo je naznanil sodnik Roberts; proti so glasovali sledeči sodniki: Sutherland, Van Devanter, McReynolds in Butler.

Wagnerjev zakon določa, da imajo delavci potom svojih unij popolno pravico do kolektivnega pogajanja glede delovnih ur in minimalnih plač; to se ozira pred vsem na tri večje industrije: jeklarsko, avtomobilno in oblačila. Takozvane kompanijske unije bodo morale prenehati. Vsak spor med delavci in delodajalci bo lahko reševal poseben odsek vlade Združenih držav in tej razsodbi se morajo pokoriti tudi kompanije. Kazen za prestopke znaša \$5000 ali 1 leto zapora.

V zgodovini Združenih držav je to najbolj važna postava za izboljšanje delavskih razmer ali največji udarec proti kapitalizmu.

Delavska tajnica Miss Perkins je za 19. aprila sklicala k sebi na konferenco več znanih industrijev širom dežele, da se z njimi pomeni o takojšnjem izvajanju Wagnerjevega zakona.

Iz Aliquippa, Pa., se poroča, da je Jones & Laughlin jeklarska družba zopet na delo pozvala vse svoječasno odslovljene delavce in jim bo za zamujeni čas tudi plačala.

Pozor, Clevelandčani!

Slovensko katoliško pevsko društvo "Lira" priredi v nedeljo zvečer ob 7:30 v šolski dvorani sv. Vida šaljivo spevoigr "Lepi vojak." Vstopnina znaša 50c. Prijatelji petja dobrodošli!

Pozor mladeniči v Clevelandu!

Iz CCC urada se poroča, da se bo vzelo 380 mladeničev v starosti od 17 do 28 let v razne CCC kempe ali taborišča in sicer za dobo šestih mesecev. Kdor bo sprejet, bo dobival 30 dolarjev mesečne plače s prostoto hrano, obleko in stanovanjem; zaeno se bo nudila tem fantom prilika izučiti se te ali one obrti ali poklica. Prošnje se sprejema v vsakem CCC reliefnem uradu od 1. do 20. aprila.

no župnijo s cerkvi in šolo; seveda je bilo težko, ker so bili novi naseljenci zelo siromašni. Vendar so se počasi čutili do mlade tudi v daljni Ameriki.

Lansko leto (1936) dne 28. oktobra, je naš nestor amer. slov. duhovščine pel svojo slovesno zlato mašo; te slavnosti se je udeležilo nad 50 duhovnikov. Slovesno pridigo v angleščini je imel mil. denverski škof Most Rev. U. J. Vehr. Našo Jednoto je pri tej priliki zastopal Rev. John Plevnik, duhovni vodja KSKJ.

Father Zupanu ponovno kličemo: "Ad multos annos!"

OKLIC ČLANICAM NAŠE JEDNOTE

Znano je, da ne igrajo ženske važne vloge samo doma v hiši in kuhinji, ampak kaj rade pomagajo tudi pri raznih društvenih prireditvah in ob drugih posebnih prilikah.

Pri naši Jednoti se vrši letos tudi nekaj posebnega ali izvanrednega. Kakor znano, nam je glavni odbor poveril čast in izročil pokroviteljstvo v sedanjih kampanji, trajajoči do konca tega leta. Že samo ime "Kampanja ženske enakopravnosti" bi nas moralo navdušiti, da pokažemo moškim kaj za zmoredno, da bo v resnici ta kampanja prekosila vse dosedanje; saj imamo vendar moč; saj nas je mnogo pod zastavo prve ali najstarejše slovenske podporne organizacije v Ameriki. Nedavno ste v Glasilu čitale, da šteje KSKJ. 51 ženskih krajevnih društev z nad 10,000 članstvom v obeh oddelkih; to že nekaj šteje. Koliko je pa naših dragih sester pri moških društvih! Gotovo tudi na tisoče!

Kot tretja, ali zadnja glavna uradnica prihajam s temi vrsticami tudi jaz pred vas s prošnjo, da bi nam pomagale povečati čast vseh članic naše drage Jednote in da bi vsaka izmed vas skušala pridobiti v tej kampanji vsaj eno novo članico ali člana bodisi za odrasli, ali pa za mladinski oddelki. Vsaka izmed vas ima svoje sorodnike, sosedje in prijatelje, pa jih skušajte pridobiti za našo Jednoto. Gotovo ste čitale v Glasilu kake lepe denarne nagrade so v tej kampanji razpisane; torej ne bo vaše agitacijsko delo zaman.

Pred vsem apeliram na vsa naša ženska društva v državi Pennsylvania, da stopite na noge, kar si bom štela v posebno čast če bodo naša društva v ospredju. Pa tudi na moška društva se obračam za sopolmoč. Za naklonenost vam že danes izrekam iskreno zahvalo.

Dragi mi Jednotarice! Upam, da ne bo moj glas glas vpijočega v puščavi in da bomo v tej kampanji dosegli to, kar vse iskreno želimo, to je sijajno zmago!

S sestrskimi pozdravi vam vdana:
Agnes Gorisek, prva poročna odbornica KSKJ.
Pittsburgh, Pa., 12. aprila 1937.

SREBRNI JUBILEJ DRUŠTVA SV. JOZEFA ŠT. 146

Cleveland, O. — V Newburton z deputacijo osmih članov, ki je najstarejša slovenska naselbina naše znane ameriške Ljubljane ima KSKJ. troje svojih krajevnih društev, dva moška in eno žensko društvo, št. 63, 146 in 150.

Dne 3. marca t. l. že poteklo 25 let kar je bilo po nepozabnem že pokojnem in zaslužnem rojaku John Lekanu ustanovljeno z 22 člani društva sv. Jožefa št. 146. V tem času je navedeno društvo svoje prvotno število članstva za 44 krat pomnožilo, kajti zdaj je pod zastavo društva sv. Jožefa št. 146 488 članov obeh oddelkov. Gotovo lep napredek!

Naši newburški Jožefovci so minulo nedeljo, dne 11. t. m. na jako lep način proslavili srebrni jubilej društva. Dopoludne ob 10. je bila v domači cerkvi darovana peta sv. maša za vse članstvo. Sv. mašo je daroval društveni duhovni vodja Rev. Julij Slapšak, ki je imel v ta namen jako lepo pridigo, povdarjajoč važnost katoliških podpornih društev.

Zvečer ob osmih se je vršil slavnostni banket v dvorani Narodnega Doma na 80. cesti; istega se je udeležilo okrog 500 oseb iz vrst članstva in številnih prijateljev društva. Slavljenca je s svojo navzočnostjo počastilo tudi 6 glavnih odbornikov in sicer: br. Lekšan, br. Zalar, br. Dr. Oman, sestra Hochevar, br. Panchur in urednik Glasila. Navzoč je bil tudi domači g. župnik kanonik Oman in Rev. Slapšak; slednji je vodil program banketa.

Med udeleženci so bila zastopana domalega vsa lokalna krajevna društva naše Jednote, katerih predsedniki in predsednice so jubilanu čestitali. Osobito lepo se je obnesla sosedna naselbina Barber-
ton z deputacijo osmih članov in članic društva sv. Jožefa št. 110. Med navzočimi smo videli tudi sestro Mrs. Josipino Frost iz daljnega Great Fallsa, Mont., ki se mudi tukaj na obisku svojega brata Mr. John Rogeljina in sestre Mrs. Mary Jerić.

Jako burno je bil pozdravljen slavnostni govornik brat Jos. Zalar, glavni tajnik K. S. K. J. Mislimo, da je sobrat Zalar ta dan posekal vse svoje dosedanje rekorde kar se tiče udeležbe kakih društvenih slavnosti. V soboto popoldne se je udeležil naše kegljaške tekme v Waukeganu, Ill. Zvečer že bolj pozno je bil na jubilejni veselici društva sv. Marije Magdalene in v nedeljo pa na 25 letnici društva sv. Jožefa v Newburgu.

Sporod programa na večernem banketu, tako tudi govor brata gl. tajnika priobčimo v prihodnji izdaji.

Sv. oče okrevl

Vatikan, 11. aprila. — Sv. oče Pij XI. je že toliko okrevl, da se je danes po preteku 6 mesecev zamogel prvič v avtomobilu na sprehod peljati po vatikanskih vrtovih in spremstvu svojega zdravnika in nekega kardinala. Sv. oče se je živahno pogovarjal z obema; povdarjal je, da upa, da bo njegova zadnja enciklika za zatiranje komunizma osobito med delavci obrodila dober sad.

Lepa ponudba

Berlin, Nemčija. — Znani svetovni prvak v rokoborbi Maks Schmelling je ponudil ameriškemu rokoborcu J. J. Braddocku \$250,000, če bi se hotel slednji z njim metati enkrat čez poletje in sicer v Berlinu. Braddock te ponudbe še ni sprejel.

DRUŠTVENA NAZANJILA

KSKJ KEGLJASKA TEKMA
V PITTSBURGHU, PA.

Pittsburgh, Pa. — Jednotni atletični odbor je določil naše mesto Pittsburgh, kjer se bo vršila četrta letna kegljaska tekma (Duckpin) pod pokroviteljstvom gorinavednega odbora; ta tekma je odprta za vse članstvo KSKJ.

To je edina "Eastern Duckpin" kegljaska tekma oficijelno odobrena po KSKJ. atletičnem odboru in edina te vrste pri naši organizaciji.

Vsako leto je bila ta tekma večja in bolj uspešna, toda letošnja hočemo izpeljati da bo prekosila vse dosedanje.

Tekma se vrši v soboto 8. in nedeljo 9. maja na Lawrenceville Recreation Alleys, na 53. in Butler St., Pittsburgh, Pa. (Jos. Koghetovo kegljišče), ali tam, kot se je še vedno določilo.

Ko smo izbirali datum, smo določili gornja dva dneva za najbolj primerna za vse kegljače, tako tudi za vse naše prijatelje in ljubitelje kegljarskega športa in za naše Jednotarje v zavesti in upanju, da boste sodelovali z nami.

Prošnje ali prijave za kegljanje vam bodo v najkrajšem času doposlane; izvolite iste takoj izpolniti in vrniti na našega tajnika te tekme: **Mr. John Golobic, Jr., 5730 Butler St., Pittsburgh, Pa.**

Vsako leto, ko se bliža čas tekme, postane Pittsburgh bolj vnet da vas prijazno sprejme in vsako leto je tudi več lepih nagrad na razpolago katere nam preskrbi Jednotni atletični odbor iz posebnega sklada; letos bodo ti dobiki oziroma nagrade prekosile vse dosedanje. In ker se je naše tekme še vsako leto udeleževalo vedno več tekmovalcev, ali kegljačev, tako smo tudi za letošnje uverjeni, da bo naša tekma v Pittsburghu, Pa. dosegla svoj vrhunec.

Kegljanje postaja vedno bolj popularno v tej okolici in take igre so koristne naši Jednoti zato ker se mladina in tudi starejši člani za ta šport zanimajo; ponosni so, da lahko v organiziranih skupinah KSKJ. skupaj nastopajo.

Prpravite se torej na bližajočo se našo tekmo. Zapomnite si datum in kraj, 8. in 9. maja v Pittsburghu.

Pittsburski KSKJ. boosterji in člani so vedno pripravljeni sodelovati z drugimi športnimi skupinami Jednote če nam je le mogoče. Na primer vsako leto nas gre lepo številna kegljaska tekma v Cleveland; tako se bomo tudi letos udeležili njih turneja dne 1. in 2. maja. Pittsburski Jednotarji so znani ne samo kot dobri boosterji, ampak tudi kot dobri "športarji," saj se radi zanimajo za KSKJ.

Upamo torej, da se boste vsi člani KSKJ. združili z nami tudi to leto, da boste zastopali s skupino članov vaših posameznih društev ob času naše 4. letne kegljarske tekme v Pittsburghu dne 8. in 9. maja! Dobro nam došli in dobro srečo!

S pozdravom,
Miss Frances Lokar.

DESETLETNICA DRUŠTVA
SV. KRISTINE

Desetletnica društva sv. Kristine št. 219 v Euclidu, ki se je vršila predzadnjo nedeljo, 4. t. m., je lepo izpadla. Članstvo se je korporativno udeležilo zjutraj sv. maše ob sedmih in pristopilo k sv. obhajilu. Duhovni vodja društva in farni župnik Rev. Bombach je imel med sv. opravilom jako lepo pridigo, v kateri je hvalil in povdajal vrednost in pomen naše K. S. K.

Jednote, ki skrbi za dušne in telesne potrebe svojega članstva.

Zvečer se je vršil v cerkveni dvorani dobro uro dolg slavnostni program, katerega je vodil sobrat Frank Kosten. Na sporedu so bili govori, deklaracije in petje; slednje so proizvajali člani in članice mladinskega oddelka. Pohvalno moramo omeniti nastop mladine ko je v živih slikah predstavljala in poročala o napredku društva tekom zadnjih deset let. Od števil 13 (ustanovnikov) se je do danes število članstva za 23krat povečalo (287). Umrlo jih je 7. Društvo sv. Kristine je jako veselo in ponosno ker je v zadnji naši kampanji odneslo palmovo vejico s tem, da je svoj kvoto štiriinpolkrat prekoračilo.

Od ustanovnikov jih je danes še osem pri društvu in sicer: John Bradach, prvi in sedanjí predsednik, Cecilija Bradach, Jospina Fink, Martin Korošec, prvi blagajnik, James Kušar, John Kušar, Lucija Kušar in Anton Laurin Jr.

Slavnosti sta se tudi udeležila Mrs. Hochevar, nadzornica KSKJ, in urednik Glasila; prišla je tudi vrhovni zdravnik Dr. Oman, pa je bil kmalu telefonično pozvan k nekemu bolniku.

Zaključna točka programa, pokojnim članom v spomin, je vse navzoče zelo ganila ko so dečki in deklice pri klicanju imen mrtvih polagali na grob v venec na križu bele cvetke; med temi člani mladinskega oddelka je bil tudi oni vrli deček, ki je na tako fin način deklariral ono angleško pesem "I Wonder..." s svojim kužkom v roki.

Umrlo je v teh 10 letih sledeči: Louis Intihar, stric društvene zastave; Mary Petek, botra zastave; Stanley Lovrin, bivši blagajnik društva; sestra Kristina Janežič in sestra Julia Pavletič; iz mladinskega oddelka: Frank Blatnik in Mary Svetin.

Po programu se je razvila domača zabava s plesom. Med udeleženci smo videli tudi sobrata Antona Grdina, ki je bil soustanovnik tega društva, in večjo skupino uradnikov in članov društva sv. Lovrenca št. 63 iz Newburga. Kristinčani pravijo, da bodo za letošnje kampanjo najeli soproga tajnice društva za svojega kampanjskega voditelja, ker ima gotovo najbolj močan glas med vsemi drugimi rojaki v Clevelandu. Zelim jim zopetno zmagao.

Društvo sv. Roka, št. 15, Pittsburgh, Pa.

Vabilo na sejo

Člani našega društva so prošeni, da se udeležijo prihodnje seje dne 18. aprila v polnem številu v navadnih prostorih v S. N. Domu. Na tej seji imamo za rešiti več važnih zadev, torej je treba, da ste navzoči.

One knjižice, katere ste dobili meseca januarja in februarja od tajnika, morajo biti prinešene nazaj pred sejo, za prodane je treba plačati, ne prodane pa vrniti, kajti po seji se bo ta zadeva rešila. Mislim, da vam je vsem znano, kaj pomenijo te knjižice, torej upam, da vas bo večina na prihodnji seji.

Dalje opominjam vse one naše člane, ki še niso dosedaj izvršili svoje velikončne dolžnosti, da isto opravijo kmalu in mi prinesejo listke, da mi bo mogoče pravočasno poslati tozadevno poročilo Jednotnemu duhovnemu vodji.

Se enkrat vas prosim, da se v polnem številu udeležite prihodnje seje.

S sobratiskim pozdravom,
M. Malich, tajnik.

Društvo Vitez sv. Florijana, št. 44, South Chicago, Ill.

Tem potom naznanjam vsem članom našega društva, da bomo imeli skupno sv. obhajilo dne 25. aprila med osmo sv. mašo ali peto, ki bo darovana za vse žive in pokojne člane našega društva. Zbirali se bomo ob 7:30 v cerkveni dvorani, nakar skupno odkorakamo v cerkev. Vsem članom se priporoča, da storijo svojo dolžnost, osebno sedaj, ker bomo imeli v naši fari sv. misijon od 18. do 25. t. m. Torej je društvo sklenilo, da bomo imeli povodom zaključka, dne 25. t. m. skupno sv. obhajilo. Oni, ki še niso izvršili svoje velikončne verske dolžnosti so prošeni, da to sedaj storijo. Upam torej, da se boste udeležili v velikem številu.

Dalje naznanjam prejembo datuma naših sej sedaj v polletni dobi. Naše seje se vršijo od maja do oktobra vsak prvi torek namesto nedelje zvečer; prihodnja seja bo torej dne 4. maja.

S pozdravom,
John Likovich, tajnik.

Društvo sv. Ane, št. 156, Chisholm, Minn.

S tem naznanjam članicam našega društva, da bomo našo aprilovo sejo preložili za 1 dan; namesto v sredo, 21. aprila se ista vrši v četrtek, 22. aprila. Vzrok premembe je ta, ker ni bilo mogoče dobiti običajnega prostora; torej vas prosim, da to vpoštevate.

Kakor znano, priredi naše društvo plesno veselico dne 17. aprila v Mahnetovi dvorani. Ponovno vas vlijudno vse vabim in tudi svoje može pripeljite seboj. Dalje vabimo vsa naša lokalna in sosedna društva, da nas posetite, za kar se vam že vnaprej zahvaljujemo; ob priliki bomo skušale naklonjenost povrniti.

Sosestrski pozdrav,
Helen Znidarsich, preds.

Društvo Marije Pomagaj, št. 164, Eveleth, Minn.

Tem potom naznanjam vsem članicam našega društva, da bomo priredile plesno veselico dne 17. aprila v Oreškovičevi dvorani; ista se vrši v prid društvene blagajne.

Prav prijazno vas vabim, da se vse udeležite te veselice in da pripeljete seboj svoje nože, mlade članice pa svoje fanete, da bo uspeh te prireditve tem večji, saj imamo vse enake pravice pri društvu in vse enake koristi.

Na tej veselici bosta igrala nam dobro znana brata Press iz Gilberta, ki nastopata ob nedeljah na slovenskem radio programu v Hibbingu; gotovo boste vsi zadovoljni z njima. Vlijudno vabimo tudi vse rojake in rojakinje iz Eveletha ter iz bližnjih naselbin, da nas posetite ta večer, ob enaki priliki vam bomo naklonjenost povrnila.

Naj še pri tej priliki omenim, da bo ta dan preteklo 20 let in en mesec odkar je bilo naše društvo ustanovljeno. Žal, da v ta namen jaz ne morem pisati društvene zgodovine ker nisem bila ustanovnica; vseeno pa želim še živim pionirkam našega društva, da bi zdrave in srečne dočakale še srebrni jubilej društva ali 25 letnico, posebno pa še sestra Kapš, ki se je potrudila za ustanovitev našega društva.

Zdaj vas pa drage mi sosesestre prosim, da prispevate vsaka po 10c za rože in sv. maše za našo pokojno članico Katarino Rebrovich, ker tako imamo določeno v društvenem zapisniku, kar je treba vpoštevati; ene so to že storile, druge pa izvolite vpoštevati to meje naznanilo, da mi ne bo treba celo leto prositi. Poleg že omenjenih 10c bo treba plačati še 5c za izredni Jednotni sklad za operacije; ta nikelj ne gre za društvo, ampak za Jednoto, kakor si nekateri mislijo.

Dalje vas vabim na četrtno mesečno sejo dne 18. aprila, kjer bo prečitano finančno poročilo o vseh naših dohodkih in stroških za zadnje 3 mesece.

Glede naše nameravane veselice je bilo na seji sklenjeno, da se da vsem članicam na prosto voljo, če se katere ne morejo veselice udeležiti, ne plačajo tiketov, ampak samo udeležence. Trdno upam, da se boste udeležile vse, katerim bo le mogoče in da ne bo nobene, ki bi rekla: Ne grem, da mi ne bo treba tiketa plačati.

Na bolniški listi se nahajajo: naša predsednica sestra Mary Perusek in sestra Johanna Loushin; je še par drugih, ki so bolj lahko bolne. Želim vsem, da bi jim ljubi Bog podelil zopetno zdravje, da se bodo lahko z nami vred veselile prihajajoče pomladi.

Zdaj pa še enkrat vse skupaj vabim na našo veselico dne 17. aprila. Vstopnina bo nizka, samo 25c za vsako osebo! Pozdrav!

Gabriela Masel, tajnica.

Društvo sv. Jožefa, št. 169, Cleveland, O.

Vabilo na sejo in predavanje
Že na dveh zadnjih sejah smo imeli za rešiti vprašanje glede nakupa delnice za Slovenski Dom na Holmes Ave., toda zaradi pisle udeležbe članstva smo morali stvar preložiti na nocojšnjo sejo, dne 15. t. m. Izvanredna seja, ki je bila sklicana v ta namen, tudi ni bila uspešna; toda na nocojšnji seji bomo to točko rešili brez ozira na število navzočih članov.

Torej prosim cenjeno članstvo, da se nocojšnje seje udeležite v velikem številu in to zaradi nastopnih razlogov:

Prvič bomo reševali zadevo glede nakupa delnice gori označenega Doma. Dalje bo na tej seji navzoč Dr. Louis Perme, ki nam bo predaval o etiki bolniških obiskovalcev. Ker je vprašanje bolniških obiskovalcev po mnenju zdravnika Permeta za društvo kakor tudi za paciente važnega pomena, prosim vse naše člane in članice, da pridejo na to sejo, kajti take prilike nimamo vsak mesec. Dr. Perme je znan kot izkušen doktor in izboren predavatelj o zdravniški znanosti. Upam torej, da se bo naše članstvo odzvalo v velikem številu in prišlo poslušat Dr. Permeta, ki žrtvuje svoj čas da nas pouči o tem, kar bi morala večina nas znati. Posebno so vabljeni naše članice na udeležbo. Po seji bo oddano zopet običajno darilo enemu izmed navzočih.

Asesment bom pobiral kakor navadno izvemski nedelje, 25. ker bo nedelja. Namesto da bi pobiral asesment ta dan v Slov. Domu zvečer, bom istega pobiral v cerkveni dvorani takoj po osmi sv. maši.

S pozdravom,
John Pezdirtz, tajnik.

Društvo sv. Ane, št. 170, Chicago, Ill.

Vabilo na veselico

Drage mi sosesestre! Gotovo se veste, da priredi naše društvo prihodnjo nedeljo, 18. aprila veselico v šolski dvorani sv. Stefana na Cermak Rd. in Lincoln St. Pričetek ob 4. popoldne.

V imenu odbora v prvi vrsti prav prijazno vabim vse naše članice, da se te veselice gotovo udeležite in tudi pripeljete svoje prijatelje. Enako vlijudno vabimo tudi vse člane in članice drugih društev, kakor tudi vse prijatelje našega društva, da nas ta večer za gotovo obiščete na naši zabavi kolikor mogoče v velikem številu; vstopnina bo samo 25c. Nobenemu ne bo žal udeležbe, ker bomo že gledale, da bo postrežba v zadovoljnost vsem. Godba bo tudi izvrstna in bo igrala slovenske in angleške komade, da se bodo lahko vrtili mladi in stari; za suha gr-

la in želodec bo tudi v vsem dobro preskrbljeno. Torej ne enkrat: Ne pozabite dne 18. aprila plesne veselice našega društva v šolski dvorani. Na veselico svidenje!

Pozdrav,
Rose Posselt, tajnica.

Društvo sv. Elizabete, št. 171, New Duluth, Minn.

Celokupno članstvo društva se s tem pozivlja, da se udeležijo prihodnje mesečne seje dne 18. aprila v polnem številu. Naproseno ni samo članstvo, nego se pogosto udeležijo mesečne seje, ampak vsi oni, katerih vas ni bilo na seji od zadnje letne seje, zraven pa so naproseni tudi mlajši člani, tu rojeni, da se prihodnje seje udeležijo. Na dnevnem redu bomo imeli več važnih stvari za razmotrjati. Posebna točka pa bo da se sklene kaj mislimo storiti glede 15-letnice društva. Letos 1. junija poteče namreč 15 let odkar je bilo naše društvo k naši slavni Jednoti sprejeto. Na zadnji seji smo o tem razmotrivali; udeležba pa je bila takoj majhna, da je bilo sploh nemogoče kaj ukreniti. V situaciji da boste tako prijazni da se udeležite prihodnje seje, nam bo mogoče kaj ukreniti. Ako se vas veliko udeleži, bomo lahko kaj dobrega ukrenili; če pa bo število pičlo kot po navadi, potem pa bo po navadi nič. In 15-letnica ni tako mala reč, da bi jo kar tako pregledali. Prosim vas torej, da se udeležite polnoštevilno.

Vsak je lahko videl v našem Glasilu glede posebnega asesmenta za poškodninski sklad, to je namreč, da mora vsak član plačati poseben asesment po 5 centov na mesec za nedoločen čas. Polovica članstva pa je to prezrlo. Pošiljajo svoje otroke plačati asesment, pri tem pa so pozabili poslati poseben asesment. Vedeti morate, da tajnik ne more tega asesmenta plačati iz svojega. Za zadnji mesec sem to storil, želim pa da vsak svoje poravnate tekoči mesec. Kdor bi tega ne storil se ne bo vželo od njega niti ostalega asesmenta, to pa pomeni da boste suspendirani, posledice pa pripisite sebi.

Bratski vam pozdrav,
Frank Vesel, tajnik.

Društvo sv. Stefana, št. 224, Cleveland, O.

Vabilo na veselico

S tem se uradno naznanja vsem članom in članicam našega društva, da se naša redna letna veselica vrši prihodnjo nedeljo, dne 18. aprila v hrvatski cerkveni dvorani na 40. cesti. Zato vas vlijudno vabim vse naše drage brate in sestre, kakor tudi naša hrvatska društva, ter lokalna društva K. S. K. J., da nas posetite omenjeni večer. Zabava s plesom se prične že ob sedmih. Igrala bo izvrstna godba sestojeca iz članov naše dične Jednote; seveda za prigrizek bo tudi nekaj posebnega in dobro okrepčilo za grlo.

Zato vas še enkrat vabim, da pridete in se z nami poveselite. Pozabite vsaj za en večer depresijo v naši veseli družbi. Za dobro postrežbo bo skrbel odbor. S pozdravom in na svilenje prihodnjo nedeljo pri naših Stefanovcih!

Terezija Kavač, tajnica.

Društvo Kristusa Kralja, št. 226, Cleveland, O.

Naznanja se vsem mlajšim članom in članicam našega društva, da bomo imeli izvanredno sejo v torek, dne 27. aprila ob 7. zvečer v uredniških prostorih Glasila na 6117 St. Clair Ave. Radi tega prosim vse naše mlade člane in članice (saj jih je okrog 80), da se te izredne seje za gotovo udeležijo glede ustanovitve takozvanega Booster kluba pri društvu, kakoršne klube imajo tudi že pri številnih drugih druš-

vih naše Jednote. Ta klub bo deloval na to, da bo lahko tudi naša mladina imela kak nastop ali besedo pri društvu, saj jih je večina takih. Jaz se za to zadevo dosedaj nisem zanimal.

Na naši zadnji seji je bil kot gost in govornik povabljen znani slovenski zobozdravnik sobrat Dr. Mally, predsednik Ohijskih KSKJ. boosterjev. Zelo nas je navdušil za svoj klub, ki bi imel v okrbti tudi gojitev raznega športa, na primer baseball in basketball igra in kegljanje itd. Res, ne vem, kaj je z našo mladino, da se nas tako ogiba; na zadnjo sejo smo vse povabili, da jih je tako malo prišlo! Pridite na izredno sejo dne 27. aprila in tam povejte kaj hočete da vam bo všeč; saj bomo vsi z vami sodelovali, da ko boste enkrat vi prišli na površje, boste lahko po svoji dragi volji delovali. Treba je samo začeti, če tudi z malim; o tem se bomo pogovorili na seji dne 27. t. m. da zatem poročamo članstvu na redni mesečni seji en teden kasneje. Torej na svidenje! Dr. Mallyu se lepo zahvaljujemo za njegovo zanimanje za našo Jednoto ker se je že navedene naše seje udeležil.

Se na nekaj vas moram zopet opozoriti. Držite se točnega plačevanja asesmenta! 25. dan v mesecu je zadnji dan. Jaz ne bom za nobenega več zakladal ker imam tako od društva naročeno na zadnji letni seji.

S sobratiskim pozdravom,
A. Klanchar, tajnik.

Društvo Majke Božje Lurske, broj 246, Etna, Pa.

Gori imenovano društvo sa društvom Andjeo Cuvar, broj 4 HBZ. u Etna, Pa., pozivlja sve članstvo oboja društva, da nas posete na predstavu sa plesom koju zajednički priredimo u nedelju večer 18. aprila u Hrvatski dvorani na 110 Bridge St.

Predstava se zove "Ratna nevista"; predstavlja se u jednom činu, i smeja će biti dosti za stare i mlade. Početak predstave točno u 7 sati na večer. Nakon predstave sledi ples, na kojem će svirati jedan od naših orkestra, kojega slušamo kroz radio svaki tedan. Zato pa pozivljamo, da svaki član i članica od oboja društva dojdou na ovu zabavu, i dopeljajte sobom vaše prijatelje. Takodjer pozivljamo naše prijatelje u bližnji okolici, da nas posete u što većem broju; u jednaki prilici mi željimo povrniti vašo naklonjenost.

Ulaznina je jako niska, samo 25c za odrasle, i za decu od 6 do 12 god. po 10c.

Još jednoč vas pozivljamo, da ne zaboravite dojditi na našu zabavu na 18. aprila, i vas pozdravljam. Dobro nam došli!

Anna Krotec, tajnica.

Svoji k svojim!

Cleveland, O.—Pred nekaj tedni smo brali v naših lokalnih listih, da je agilen voditelj in učitelj kadetov našega društva sv. Jožefa št. 169 KSKJ sobrat John Sušnik v družbi našega člana Jerry Bohinca na 6104 St. Clair Ave. otvoril novo trgovino s pohištvo pod imenom Norwood Appliance & Furniture Co.

Jaz sem se nameraval udeležiti otvoritve tega podjetja, pa sem bil ravno isti dan odsoten; mudil sem se namreč na basketball turneji v Jolietu, Ill. (Ker je bil to tudi moj prvi obisk v glavnem uradu naše Jednote, bom opisal in priobčil moje vtise, katere sem odnesel iz naše slavne glavne "kancelije" priobčil v eni izmed prihodnjih izdaj.)

Torej otvoritve se nisem udeležil, zato sem sklenil obiskati Johna v njegovi trgovini enkrat pozneje. Pa sem se zad-

njič ustavil pred omenjenim lokalom ali trgovino, ki je last naših članov. Ze zunanost je dokaj privlačna. Izložbeno okno je bogato naloženo in dobro razsvetljeno, vse kakor kje dolí na Euclid Ave. v glavnem trgovskem delu mesta. V notranjosti trgovine mi je oko takoj obstalo na krasnem različnem pohištvo, vse prav na mojstrski način porazdeljeno in postavljeno. Takoj se vidi, da sta tukaj gospodarja, ki razumeta svoj poklic.

Ker je bil John ravno zaposlen z neko odjemalko, sem počakal, da dotičnica odide; rad bi se bil namreč kaj z njim pomenil glede naših kadetov. Čakati sem moral skoro celo uro predno je bila vsa kupčija za neko krasno novomodno lede-nico sklenjena. Takoj sem začel študirati, da bo z Johnom bolj težko, da bi še v bodoče prihajal učiti naše kadete, ker je gotovo vedno zelo zaposlen. Pa je mojster John naredil kupčijo, saj zna tako prepričevalno govoriti o veliki udobnosti in ekonomiji glede ledenic ali refrigeratorjev in drugega. Kdor ne veruje, naj sam poskusi, da bo tam dobro postrežen in poceni tudi.

Dasi zelo zaposlen, je končno John vseeno obljubil še naprej voditi in učiti naše telovadne skupine.

Mi mu, tako tudi njegovemu kompanjonu Mr. Bohincu, želimo pri novem podjetju največ uspeha; tega pa bosta dosegla, ako se naši člani in rojaki držijo znanega gesla: Svoji k svojim!

John Pezdirtz.

Willard, Wis. — Pri tukašnjih občinskih volitvah dne 6. aprila je bil izvoljen za župana naše občine, naš v Ameriki rojeni rojak Mr. Arthur Klarich, sin dosedanjega večletnega župana naše občine Mr. Martin Klaricha; za supervisorja je bil z veliko večino glasov izvoljen Mr. Anton Trunkel st., ustanovitelj in sedanjí predsednik društva sv. Družice št. 136 KSKJ. Poleg teh so bili izvoljeni še sledeči naši rojaki v razne občinske odbore: Anton Fortuna, S. J. Plautz, John Lesar in John Horvat. Izid teh volitev je za nas tukajšnje katoliške Slovence sicer zelo dober, toda radi tega se naj nikar ne bahamo, ali kakor se rado večkrat pripeti, da se v to svrhu prireajo šumne zabave in partije, temveč še bolj trezno mislimo in se zavajamo resnega položaja, kaj se dela s katoličani in njih vero širom sveta. Vedimo, da je tudi naša slovenska farmarska naselbina Willard med tistimi slovenskimi naselbinami, kjer se je zbiralo Judežev groše za pobijanje katoličanov in skrunjenje cerkva v Španiji. Ta dejstva dajo slehernemu katoličanu veliko misliti. Zavedajmo se vedno in vsepoved ob vsaki priliki svoje verske in narodne dolžnosti. Našim novo, oziroma ponovno izvoljenim občinskim uradnikom naše iskrene čestitke želeč vsem najlepšega uspeha pri delu za dobrobit naše občine.

Poročevalec.

Joliet, Ill. — Slovenski Joliet še ni doživel tako sijajne zmage, kot si jo je izvojeval 6. aprila, ko so bili vsi trije naši kandidatje zmagonosni in dobili na demokratskem tiketu večjo večino kot nekateri drugorodci. Prejšnje čase so naši kandidati navadno propadli, pa če je kateri zmagal, je bil med zadnjimi. Veliko sta k zmagi pripomogla okrožni sodnik Wilson in okrajni sodnik Blatt, ki sta na shodih priporočala naše kandidate. Ponovno so bili torej izvoljeni Josip Klepac za mirovnega sodnika, Jacob Brunskel in John Panian pa za pomožna supervisorja. Naši okrajni so se z-

(Dalje na 2. strani.)

Baragova Zveza

Baragova Zveza ima namen:

- 1.—Razširjati med verniki zanimanje za neutrudljivo misijonsko življenje škofa Baraga in za njegovo gorečo delo med paganskimi Indijanci.
- 2.—Napeljevati vernike k posnemanju njegove velike ljubezni do Boga in do bližnjega in njegovega pobožnega čiščenja Marije, Matere božje.
- 3.—Razširjati med verniki goreče zasebne molitve do Boga, da bi On v svojem neskončnem usmiljenju uslišal naše ponižne prošnje, in dodelil veliko milost, da bi mogli enkrat škofa Baraga častiti kot blaženega v nebesih.

Za nadaljna pojasnila se obrnite na uradnike Baragove Zveze:

Rev. John Plevnik, predsednik, 810 N. Chicago St., Joliet, Illinois.

Rev. P. Salezij Glavnik, OFM, tajnik, P. O. Box 608, Lemont, Illinois.

Rev. M. J. Hiti, pomožni tajnik, 810 N. Chicago St., Joliet, Illinois.

Rev. P. Alexander Urankar, OFM, propagandni urednik, 1852 W. 22nd Place, Chicago, Ill.

Vsaki dar v ta namen Baragove Zveze bo hvaležno sprejet. Članarina Baragove Zveze za društva znaša dva dolarja, za posameznike pa en dolar in se pošilja na: Rev. M. J. Hiti, 810 N. Chicago St., Joliet, Ill.

pet izvrstno izkazali, zlasti naš grob. Bil je doma iz Nestopie North-side in Rockdale. Cast, hvala in ponos vsem!

V soboto 10. aprila je pa si najino zmagal za šolskega nadzornika g. Odenthal, ki ga je šolski odbor pred par tedni odstavil od predsedništva šolskega odbora, kakor je bilo zadnjič v "Glasilu" poročano. Dobil je zaslužen zadoščenje pri tozadevnih volitvah.

Zdaj pa naj bi naši ljudje ne pozabili iti k svojim kadarkoli česa potrebujete. Naši vam bodo šli na roke kakor doslej. Pozdrav!

Volilec.

NAJSTAREJŠI V CALIFORNIJI ROJENI SLOVENEČ UMRL

Porterville, Cal. — Umrl je Frank Simonich, star 54 let, rojen/tukaj. Ves čas svojega življenja je preživel v Porterville in je umrl 28. marca. Pogreb se je vršil 31. marca iz katoliške cerkve na katoliško pokopališče v Plano. Pogreba se je udeležilo veliko število prijateljev. Bil je samec. Za njim zalujejo: oče, star čez 88 let, trije bratje in tri sestre.

Poglejmo malo v zgodovino slovenskega življenja v okolici Porterville.

Prvi Slovenec, ki je kdaj stopil na kalifornijsko zemljo, je bil Jakob Kočvar, doma od Semeča na Dolenjskem. Ta mož je prišel v Californijo z volovsko vprego, okoli leta 1855, prej ali pozneje, natančno ne vem.

Po prihodu v Californijo se je po dveh letih stalno naselil v Porterville. Pečal se je z ovčerejo.

On je bil prvi tukaj. Za njim so začeli prihajati rojaki iz semiške okolice. Bili so: Kondi, Grahki, Kočvarji in drugi. Večina teh izseljencev se je kakor hitro so si prislužili zaželjeno svoto povrnilo v stari kraj, toda ne vsi.

Ob tistem času je tudi za svojim stricem dospel sem njegov nečak John Kočvar. Vzel je "homestead." Gojil je goveda, homladi in jesceni je pa strigel ovce. Bil je ekspert v svojem delu in mislil je, da ga ne more noben strizžak prekositi. Vršil pa je tako delo tudi velik Irec po imenu Harry Quinn. Ta mu je ponudil v stavo večjo svoto denarja, da ga bo "bital."

Kočvar je sprejel ponujeno stavo. Začela sta delo zgodaj v jutro in ko je potekla proti večeru delavna ura, je Kočvar ostrigel 102 ovci, Irec je pa ostrigel 105 glavi. Slovenec je torej zgubil stavo. Od Irea poražen se je čutil ponižanega. Vroč se je napil mrzle vode, obol je in umrl od pljučnice. To se je zgodilo pred 60 leti. Zakopali so ga na Plano pokopališču.

Poznejši Slovenci smo nekoč poskušali zvedeti za njegov grob, toda ker takrat niso imeli natančnih zapisnikov, še danes nihče ne ve, kje je njegov

grob. — Zato se vas opozarja, da si sedaj preskrbite vatopnice za ta "Yugoslav Song Festival," ki se bo vršil v nedeljo 18. aprila ob 5. uri popoldne v Auditorium srbske cerkve na 1905 West Schiller (poprej Fowler) street, Chicago, Ill. Posebni sedeži so 75c, drugi po 50c.

S. G. Milinovich.

V BLAG SPOMIN

tretje obletnice smrti nepozabnega soproga in skrbnega očeta

CHARLES KRALL

ki je preminul 16. aprila 1934. Spominjali se Te bomo še posebno pri slovesni sv. maši zadušnici, ki se bo brala v petek, dne 16. aprila ob osmih zjutraj v cerkvi Marije Vnebovzete na Holmes Ave. Sorodniki in prijatelji so proseni, da se iste udeležite.

Zalujoci ostali:

Agnes Krall, soproga; sinovi in hčere.

Cleveland, Ohio

dne 14. aprila 1937.

Baraga—zgod katoliške aktivnosti in apostol katoliškega tiska

(Govoril na občnem zboru Baragove Zveze v South Chicagu dne 6. aprila t. l. Rev. Salezij Glavnik, OFM, tajnik Baragove Zveze.)

V pogrebnem govoru za našim Baragom, je omenil duhovnik Jucker, da je Baraga zadnjič dni svojega življenja presedel na stolu in s sklonjeno glavo razmišljal o svojih minulih duhovskih letih; tudi šmartin in Metlika sta prišla na vrsto. In ko je v duhu motril svoje življenje, je dejal, da je neveden služabnik Gospodov, ki nima ničesar, na kar bi se za večnost mogel opirati, kakor samo veliko usmiljenje Odrašenikov in pa moč odpuščanja grehov, katero je Kristus podelil svoji Cerkvi.

Predragi v Gospodu! Tako skromno mnenje je naš slavi Baraga imel o samem sebi in vendar je bil eden izmed največjih služabnikov božjih, kar so priznali vsi, ki so z njim občevali, ne samo katoličani, ampak tudi protestanti. Baraga jim je bil krščanski gentleman, vzdržljivec, idealen misijonar, svetniški značaj. Tako velik je bil Baraga v očeh sodobnikov, da ga po njegovi smrti niso mogli izbrisati iz svojega spomina ter so o njem in o njegovih delih pripovedovali svojim otrokom, znancom in prijateljem. Ne samo Indijanci so to dejali, ampak tudi beli ljudje, ki so ga poznali.

Tudi mi smo se danes zbrali tukaj, da v prvi vrsti počastimo Baragov spomin ter se ob našem velikem ropaju navdušimo za bogoljubno in apostolsko življenje. Obenem imamo tudi občni zbor Baragove Zveze. Kakor veste, se je ustalila navada, da se vsako leto zberemo v kakem drugem kraju, v kaki drugi slovenski naselbini. Letos ste South Chicažani na vrsti.

Namen Baragove Zveze je, zbirati prispevke in moliti. Zakaj zbiramo prispevke in zakaj molimo, vam je znano. Oboje gre v prid Baragovi beatifikaciji. Najprej je namreč treba zbrati vse, kar je Baraga napisal in vse, kar se o njem pripoveduje. Poleg tega je potrebna posebna komisija, ki zbrani material presoja in potem izjavi, ali je Baraga vreden svetniške časti ali ne. Prepričani smo, da Baragove resnične svetosti ne bo težko dokazati. Vsi doslej odkriti dokumenti do potrjujejo in čim več jih odkrijemo, tem bolj so uverjeni o duhovni veličini Baragovi. Ker pa so cerkveni predpisi taki, da

treba kar se le more zbrati in na dan spraviti, zato potrebujemo finančne podpore. Tudi pri samem procesu so veliki stroški in zato bo vsak nabrani denar prav prišel. — Da bi pa vse šlo lepo po sreči in zlasti še radi tega, da bi Bog Barago poveljal s čudeži, moramo veliko in zaupno moliti. V svojih stiskah se moramo samo Baragi priporočiti, da bo imel priliko pokazati svojo moč in moč svoje priprošnje pri Bogu. Na Barago moramo tudi večkrat misliti; njegovo življenje moramo dobro poznati; njegova dela nam morajo biti pred očmi dan za dnem. Tedaj šele se bo v nas zbudilo zaupanje v Baragovo priprošnjo, tedaj šele, če bomo poznali njegovo požrtvovalno življenje, se bomo navdušili zanj in za njegovo poveljanje. Zlasti se radi tega, ker je naš rojak, ga moramo upoštevati in ceniti. Če je Baraga drugim narodom velik mož in svet apostol, bi bilo sramotno za nas Slovence, če bi tega tudi mi ne priznali.

Za danes sem se odločil, da vam v kratkih besedah opišem Barago kot zgod katoliške aktivnosti in kot apostola katoliškega tiska. Ravno dandanašnji potrebujemo katoličani nekoga, ki nas bo vzdramil iz naše zaspanosti in nekeke verske otopelosti. Manjka nam aktivnosti, to je delavnosti za katoliško stvar; manjka nam navdušenosti in požrtvovalnosti, kadar gre za našo sv. vero in za naše katoliške ustanove, zlasti še, kadar gre za katoliški tisk. Baraga nam bo vili novega poguma; njegov veličasten in dosleden zgled nam bo v krepko bodrilo in vztrajno posnemanje. On bo naša luč v temi sedanjega časa; mesto na gori, odkoder se bo budilo v nas veselje za razširjanje kraljestva božjega na zemlji.

1. Baraga nam je torej najprej zgod katoliške aktivnosti.

Povejte mi, ali ni znamenje katoliške aktivnosti ali delavnosti Baragove, ko se je kot sin edinec odrekal lagodnemu življenju, graščini in nevisti ter se odločil za duhovniško službo? Z junako odpovedjo je začel iti za Gospodom. Vzel si je k srcu Kristusovo naročilo: Kdor hoče za menoj priti, naj zataji samega sebe... Stori, češar ni hotel storiti bogati mladenič, ki mu je Kristus dejal: Ako hočeš biti popoln, pojdi in prodaj vse, kar imaš in hodi za menoj! Znamenje katoliške aktivnosti Baragove je bilo, da ni samo drugim pridigal odpoved, ampak je sam z odpovedjo začel Gospodovo službo.

Pravo katoliško aktivnost pa je Baraga pokazal kot duhovnik. Najprej kot kaplan v šmartnem pri Kranju. Ravno tedaj se je bil razpasel po naših krajih mrki janzenizmu, ki je oznanjal samo jezo božjo. Ljudi je odvrčal od sv. obhajila in raznih pobožnosti. Baraga pa je nasprotno ljudi navduševal za ljubezen božjo in za božje spovedi nalogali samo pokoro in ne odveze; on pa je poleg pokore, tolažbe in opominov dajal tudi odveze in za okrepčanje sv. obhajilo. Janzenisti so hoteli vernikom odtujiti Mater Božjo, on pa jim jo je prikazal znova kot Mater Sina božjega, ki za Bogom zasluži najveličastnejšo slovenskega ljudstva. Janzenisti so hoteli zatreti bratovščino Matere božje in zlasti bratovščino Presv. Srca Jezusovega, češ, da navadno ljudstvo skrivnosti Presv. Srca neumeje. Baraga pa je bratovščine le še z večjo vnemo širil, glasno pričajoč, da je Srce Jezusovo izkrvavelo za vse... Vsled tega je bil kazensko postavljen v Metliko. Tudi tukaj je razodeval vso svojo gorečnost. Kupil je križev pot, ki so ga janzenisti sicer odpravili ali

pa predručali, okrasil je cerkev itd. Brezobzirno je delal po načelih, ki so se mu s papeževimi odločbami zdela pravilna. S tem si je na eni strani pridobil ljudstvo, na drugi si pa nakopal sovraštvo od strani svojih janzenističnih duhovnih tovarišev. Da bi svoje goreče apostolsko delovanje lažje neovirano nadaljeval, se je slednjič odločil za indijanski misijon v Severni Ameriki. Če se je že prej v starem kraju ravnal po Gregorčičevem: "Ne samo, kar velewa mu stan, kar more, je mož storiti dolžan," se je še bolj ravnal po tem kot indijanski misijonar. Z nekako sveto strastjo se je ves žrtvoval svojim janzenističnim duhovnim tovarišev. Nikdar ni počival. Sam je nekoč dejal, da ne more živeti brez dela.

Prva Baragova misijonska postaja je bila v Arbre Croche, med Ottawa Indijanci. Tam je že stala provizorična cerkva in hišica za misijonarja, a v zelo slabem stanju, tako da je teklo skozi ob vsakem dežju. V kratkem času je Baraga vse zboljšal, Indijance pa spreminil v goreče kristjane. (Prvo leto se je posluževal tolmača.) Toda njegova misijonska vneza ni mogla počivati. Kmalu je začel obiskovati Indijance, raztresene po "wigwamih" po sto milj naokoli in slednjič se je preselil v Grand River. Tukaj je bil že protestantski pastir, ki je tekem devet let izpreobrnil samo deset Indijancev; Baraga pa jih je že prve tri tedne krstil 86. Nato je začel boj proti glavni napaki Indijancev, proti pijančevanju. Novospreobrnjene je zavezal k abstinenici. Ko so v Grand Riverju državni organi hoteli Indijance razlastiti in jih obenem še nesramno goljufati, se je Baraga kot njihov dobri pastir postavil za njihove naravne pravice. To mu je nakopalo sovraštvo državnih agentov, ki so tako dolgo rovarili proti njemu, da ga je škof slednjič umaknil iz tistega kraja.

Pa je Baraga tudi že sam mislil, da je dovolj storil za Ottawa Indijance, zato je rad šel k Chippewa Indijancem, med katerimi je bila njegova prva postojanka v La Pointe, Wis. Da bi mogel postaviti Lapointecrom novo cerkev, šolo in stanovanje zase, se je od tukaj odpravil ravno pred sto leti v stari kraj po denarno podporo. Kmalu je La Pointe kar najlepše uredil in če bi hotel, bi sedaj lahko v miru in udobnosti preživel svoja nadaljna leta. Toda njegova misijonska žilica mu ni dala miru. Obiskoval je še naprej razne okoliške naselbine Indijancev in večkrat privedil po sto milj in čez dolga misijonska potovanja. Mnogokrat je za las manjkalo, da ni zmrznil ali utonil v jezeru. Ko je prišel v njegov misijon frančiškan P. Oton Skala, mu je prepustil La Pointe, sam pa se je stalno naselil v L'Anse ob Lake Superior. Da bi novospreobrnjene Indijance odtrgal od vpliva pokvarjenih Evropejcev, jim je okoli tamkajšnje cerkve postavil za prvo silo 15 hišic ter jih navadil civilizirane življenja. Tukaj je bila do časa, ko je bil imenovan za škofa, njegova stalna postojanka. Tudi je še zmirom obiskoval raztresene Indijance in skrbel za njihov dušni blagor. Ob tem času je bila pokrajina severnega Wisconsin, vzhodne Minnesote in severnega polotoka Michigana izrazito slovenska misijonska pokrajina. Zraven Barage in Skale sta delovala v tem misijonu Pirc in Mrak. — Baraga pa tudi kot škof ni zapustil svojih ljubih Indijancev. Ko je opravil svoje najnujnejše škofijske posle, se je navadno zopet podal na misijonsko pot in to tudi tedaj, ko mu že začele pojemati njegove telesne moči; do zadnjega

je ostal zvest svojemu misijonskemu poklicu in svoji apostolski delavnosti. Zato ne nosi po krivici imena apostola dveh indijanskih rodov, katerim je bil 37 let dobri pastir in zvest voditelj.

2. Baraga pa moramo prištevati tudi med največje apostole katoliškega tiska.

Baragovo ime bi bilo ostalo dovolj slavno, če bi samo misijonaril in ustanavljal misijonske postojanke med zapuščenimi Indijanci. Toda storil je še več. Pisal je tudi obsežne knjige, največ nabožne vsebine. Ne samo Indijancem jih je pisal, ampak tudi Slovincem. Indijancem samim je dal s svojimi knjigami toliko, kolikor so dali le največji misijonarji in apostoli novoizpreobrnjenim poganskim narodom. Dal jim je slovnico in slovar ter ga zato po pravici imenujejo očeta indijanske literature. Vendar se je Baraga brigal le toliko za slovnico in indijanski jezik, v kolikor je le-ta služil njegovemu misijonskemu poklicu. Zato se je zanimal za pravila jezika, da je mogel dati navodila misijonarjem med Indijanci in da je Indijance same mogel potrditi v veri. Napisal jim je molitvenik, razlago nedeljnih evangelijev itd. Najbolj zanimivo je, kako je zlasti zimске mesece uporabljal, da je pisal knjige, po več sto strani po obsegu. Neko zimo je kar dve napisal, eno slovensko, eno indijansko. Ko je ob svojem obisku domovine dal v Parizu natisniti svojo indijansko knjigo, se je zgodilo, da se mu je vrnila neka verska zmota. Knjig je imel natisnjenih par tisoč. Kaj je hotel? Dal je natisniti popravke v mnogo izvodih ter je celo pot iz Evrope v Ameriko na ladji delal in "limal," da je zmoto zabilisal v knjigah. — Veliko težav je imel pri sestavljanju indijanskega slovarja. Ko pa se je peljal z njim v Detroit, v tiskarno, mu je rokopis padel v vodo, tako da je moral posamezne liste sušiti, preden jih je mogel dati v tisk. — Še pred odhodom v Ameriko je izdal za svoje rojake znani molitvenik "Dušno pašo," ki je doživel več izdaj in je še vedno priljubljen med Slovenci. Isto leto je dal na svetlo še drugo slovensko nabožno knjigo o čiščenju Matere božje. V Ameriki pa je napisal svojim ljubim Kranjcem še cele štiri nabožne knjige, da bi jih tako vnel za Boga in lepo življenje.

Zraven tega je vestno pisal poročila o misijonskem delovanju Leopoldinski družbi na Dunaj, da je tako lažje od nje pričakoval novih darov.

Če sedaj ponovim, moram reči, da nam je Baraga res zgod katoliške aktivnosti, obenem pa je še apostol katoliškega tiska. Da ga bomo mogli vsaj nekoliko posnemati, moramo vedeti, odkod je Baraga zajemal moči in bodrila za svoje neumorno delovanje. Predvsem iz svoje globoke in žive vere. Ta je bila tako močno ukoreninjena v njegovem srcu, da je bil pripravljen radi nje ne samo prestati vsakovrstne žrtve, ampak dati tudi svoje življenje, če bi bilo treba. Da bi zasadił do sveto vero v srca poganskih Indijancev, se je zopet in zopet vzdignil na težavno misijonsko pot ali pa je doma vzel v roke pero, da je pisal knjige. Svoje delo je dnevno zalival z gorečo molitvijo. Poleti je redno—kjerkoli je bil—vstajal ob 3. uri, pozimi pa ob 4. uri; nato je vsaki dan dve uri molil in premišljeval.

Baragove aktivnosti in tudi njegove apostolske vneze za katoliški tisk potrebujemo zlasti dandanašnji, ko je vse tako nekako mrtvo med nami katoličani. Dajmo se ob zgledu na velikega Barago in na njegovo gorečnost tudi mi vneti in na-

vdušiti za sveto katoliško stvar ter bodimo odločni bojovníki katoliških načel in zahtevajmo, da se izvajajo tako v javnem kakor privatnem življenju.

Prej pa, kakor bomo mogli Barago posnemati v njegovi katoliški aktivnosti in apostolski vnezi za katoliški tisk, ga posnemajmo v njegovi globoki in živi veri, ki jo po Baragovem zgledu zalivajmo z gorečo in vztrajno molitvijo. Če bomo to storili, bomo vredni ne samo Baragovega imena, ampak se bomo enkrat tudi z njim na veke veselili v nebesih. Amen.

POMLADNI VETER

V duši tihi, sveti mir, zunaj veter vre od juga; ulica šumi kot struga, v okno pljuska ves večer.

Kaj prinašaš, veter blodni, mi od daljnih krajev južnih? Glas piščalk se zdiš mi tužnih daleč, daleč v zemlji rodni.

Vrt cvetoč pod Nabrežino, cvetje v Brdih in Vipavi—to-li tvoji so pozdravi, moj spomin na domovino?

Zlato sonce po vsem morju, v zlatem soncu bela jadra dol do Pulja, Reke, Zadra—to si videl ti v Primorju?

Kaj prinašaš, veter blodni, mi od daljnih krajev južnih? Glas piščalk se zdiš mi tužnih daleč, daleč v zemlji rodni.

Cvetja ni pod Nabrežino, ni v Vipavi, ni v Brdih: tam v pesteh koščeno-trdih narod stiska bolečino.

Narod lastno zemljo kolne, težki glas iz Istre čujem; kako dolgo še?—vprašujem si v brezupu misli bolne...

Ah, odgovora nikjer—samo veter vre od juga; ulica šumi kot struga, v okno pljuska ves večer.

DELAVSKA NEBESA V MEHIKI

Nova revolucionarna stranka v Mehiki je za bodočnost sestavila sledeči program:

Vsi tučci, ali inozemci se morajo tekom enega leta izseliti iz dežele; njih premoženje naj zapleni vlada. Število višjih uradnikov in duhovščine se mora znatno znižati. Delavci naj bi imeli samo 36 urnik na teden. Po desetem letu dela pri enem gospodarju naj bi imel delavec 60 odstotkov od zaslužka pokojnine, čez 30 let pa 100 odstotkov. Vsakemu delavcu se mora dovoliti počitnice od 3 tednov do 2 mesecev in sicer s polno plačo. Gospodar mora tudi plačati delavcu vožne stroške tja in nazaj, kamor si izbira svoje počitnice. Vsak delavec mora imeti svojo moderno opremljeno hišo, 20 funtov leda na dan in 10 akrov zemlje za vrtno nasade.

KRVAVE ŠTEVILKE

Washington, D. C. — Po poročilu vladnega varnostnega sveta je več kot 100.000 ljudi izgubilo življenje v nesrečah v preteklem letu, polovico več kakor so znašale izgube življenj v svetovni vojni, ko je Amerika prisločila na pomoč zavezniškim državam.

10.300.000 oseb je bilo poškodovanih v nesrečah na cestah in pri delu; izmed teh je 400.000 poškodovanih za vse življenje. Finančna izguba znaša \$3.750.000.000 in od te vsote predstavlja \$2.630.000.000 izguba zaslužka. Ta vsota je večja nego ona, katero je federalna vlada izdala za oskrbo revežev.

Veliko število teh smrti se bi lahko preprečilo, pravi svet v svojem poročilu. To zlasti velja za nesreče pri delu, ki so zahtevale v preteklem letu 18.000 življenj.

Srečen in vesel je oni, kdor misli, da bo vedno lahko živel brez podpornega društva; toda sreča je opotčna.

GLASILO K. S. K. JEDNOTE

URADNOSTVO IN UPRAVLJIVOSTVO	
6117 ST. CLAIR AVENUE	CLEVELAND, OHIO
Narodna:	
Za člana na leto.	\$0.24
Za nečlane na Ameriko	\$1.00
Za inostranstvo	\$3.00
OFFICIAL ORGAN OF AND PUBLISHED BY	
THE GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION of the U.S.A.	
In the Interest of the Order	
Issued every Wednesday	
OFFICE: 6117 ST. CLAIR AVENUE	
Phone: Henderson 2912	
CLEVELAND, OHIO	
Terms of subscription:	
For members, yearly	\$0.24
For nonmembers	\$1.00
Foreign Countries	\$3.00

KAJ PIŠE STAROKRAJSKI DNEVNIK O POKRETU NASE JEDNOTE

Gospod Franc Belec, profesor v zavodu sv. Stanislava v St. Vidu nad Ljubljano je redni članar ljubljanskega "Slovenca". Osobito rad poroča o delovanju ameriških Slovencev; parkrat se je s priznanjem in pohvalo spomnil tudi naše K. S. K. Jednote.

V letošnji izdaji z dne 25. marca že gori omenjenega dnevnika je bil priobčen nastopni članek pod naslovom

DNEVI ZA KATOLIŠKI TISK MED AMERIŠKIMI SLOVENCMI

v katerem gospod profesor ponovno daje naši Jednoti lepo priznanje, za kar mu moramo biti hvaležni. Ljubljanski "Slovenec" je najstarejši in najbolj razširjen katoliški dnevnik v domovini; torej je ondota javnost lahko informirana o delovanju naše podporne organizacije.

Profesor Belec piše pred vsem o naših shodih katoliškega tiska in o K. S. K. Jednoti sledeče:

"Katoličani vseh dežel so se v zadnjih letih začeli splošno zavedati velike važnosti katoliškega časopisa, ne samo nabožnega, ampak še posebno dnevnega političnega časopisa. Kajti na mišljenje in naziranje posameznikov predvsem vplivajo dnevniki.

Prav vesel pojav je, da se v tej smeri veliko dela v naši slovenski domovini; seveda, napraviti bo treba še več. Pri nas smo do nedavnega živeli in deloma še živimo v katoliški tradiciji. V era je bila pri hiši zaklad, katerega so skrbno čuvali očetje in sinovi. Toda v današnjih časih je to marsikje postalo drugače. Danes je časopisje, ki izoblikuje v duši svetovni nazor, tradicija je pri mladih ljudeh, zlasti v delavskih krajih, močno izgubila veljavo. Prav zato je treba, da ti mladi ljudje, ki so iztrgani iz tradicije, dobe v roko katoliško časopisje. Se manj moremo govoriti o vplivu katoliške tradicije pri Slovincih v tujini, katere obdajajo najraznovrstnejši vplivi. To dobro vedo njihovi katoliški voditelji, duhovniki in neduhovniki, ki v zadnjem času s povečano vnemo delajo za razširjenje katoliškega tiska med svojimi rojaki.

V tem so nam mogoče lahko kar za zgled ameriški Slovinci. Ti letos v raznih slovenskih naselbinah prirejajo posebne in dobro organizirane shode za propagando katoliškega tiska, kjer odlični govorniki pred številnimi poslušalci govorijo o važnosti katoliškega tiska in časopisa. Nastopajo duhovniki in svetni katoliški izobraženci, katerih imajo ameriški Slovinci že veliko v raznih stanovih. Ker se mora mladina učiti angleščine in je sploh angleščina občevalni jezik, ki ga vsakdo zna, se seveda agitira tudi za angleško katoliško časopisje.

Prvi teh shodov je bil v znani slovenski naselbini v Jolietu, Ill. Jolietška slovenska naselbina v primeri s Clevelandom ni posebno velika, toda najlepše urejena. Saj je slovenska župnija sv. Jožefa nekaj vzor vsem drugim slovenskim župnijam v Ameriki. Jako dobri slovenski ljudje — največ Belokranjci — so se naselili v Jolietu. Imeli so tudi vedno zelo dobre duhovnike, med katerimi bo brez dvoma na prav častnem mestu sedanji g. župnik Rev. John Plevnik. V dobro pomoč sta mu Rev. M. Hiti in Rev. G. Kuzma, s katerima že mnogo let res vzorno vodi obširno župnijo.

Prav Rev. John Plevnik je vodil ta prvi shod za širjenje dobrega tiska in na njem izgovoril nekaj prav tehtnih besed o nevarnostih slabega in versko indiferentnega tiska kakor tudi o pomenu dobrega tiska. Omenil je tudi veliko prizadevanje svetniškega škofa Baraga za dobre knjige, katere je celo ob napornem misijonskem delu sam pisal. Zlasti je g. župniku pri srcu mladina, kateri preti toliko nevarnosti od slabih knjig. "Sami opolzki romani, družinski škandali in druge umazanije so dnevno v tisku in mladina to uživa in kdor tako duševno hrano uživa se sam zastrupi." Zato se je treba zganiti in mladini preskrbeti dobrega berila.

Glavni govornik je bil prednik mesečnika "Ave Maria," Rev. P. Bernard Ambrožič, ki je živo naslikal današnji položaj in važnost katoliškega tiska in prave verske zavednosti katoličanov.

V skrbi za mladino je Rev. John Plevnik nekaj dni za tem lepo uspešnim shodom priredil poseben shod dobrega tiska za učence in učenke 5., 6., 7. in 8. razreda farne šole. Bil je jako lep prizor, ko je nad 400 šolarjev zasedlo farno dvorano. Med njimi je bila vsa domača duhovščina, čč. šolske sestre in glavni tajnik K. S. K. Jednote g. Jos. Zalar. Šolska godba je zagrla nekaj lepih komadov, na kar je g. župnik z molitvijo otvoril sestanek in pojasnil mladim poslušalcem pomen te prireditve. V lepem govoru jim je polagal na srce, naj vedno čitajo le dobre katoliške liste in knjige, naj se udeležujejo le dobrih prireditev in obiskujejo samo lepe igre in filmske predstave v gledališčih. Doma naj pa vplivajo na starše, da bodo imeli v hiši sv. križ in sv. podobe.

Mladini so govorili še drugi duhovniki in g. Jos. Zalar, ki jim je priporočal vstop v K. S. K. Jednoto. Nazadnje je imela prav lep spodbujevalen govor v angleščini sestra ravnateljica farne šole sv. Jožefa.

Kakor je nedeljski shod med odraslimi poživil katoliško zavednost in jih vnel za delo za katoliški tisk, tako je ta mladinski shod vcepil v srca mladih dečkov in deklic resen nauk o važnosti in koristi katoliškega tiska in dobrega katoliškega berila.

Za Jolietom so začele tudi druge slovenske župnije in naselbine prirejati dneve za dober tisk. "Veliki dan katoliškega tiska" se je že vršil v Milwaukee in West Allis, Wisconsin, dalje

v Waukeganu, Ill. in Sheboyganu, Wis. Sledile bodo še druge župnije. Pravi misijoni za dober tisk!

Ker so Amerikanci praktični ljudje, je gotovo, da ne bo ostalo samo pri lepih besedah, temveč bodo lepim besedam dali tudi življenje z delom za katoliški tisk.

Za katoliško prosveto med ameriški Slovinci je velike važnosti K. S. K. Jednota, katere ne smemo prezreti. Je sicer mogoča podpora organizacija, a stori zelo veliko za slovensko katoliško prosveto. Premnoga društva, ki so pri njej vključena, so kakor naša domača slovenska katoliška prosvetna društva. Njeni glavni uradniki skrbno pazijo, da ostane Jednota trdna na slovenskem in katoliškem temelju in se radi udeležujejo katoliških prireditev. Glavni predsednik Franek Opeka je bil do sedaj govornik v West Allisu in Waukeganu; v Jolietu ni mogel nastopiti, ker je bil prav tisti čas bolan. Tudi glavni tajnik Josip Zalar, ki ima toliko skrbi z gospodarstvom v tako veliki organizaciji, pri vsaki priliki zastavi besedo v prid katoličanstvu in slovenstvu. Uradno glasilo Jednote, ki izhaja vsak teden v več kot 20.000 izvodih, je pisano zgledno katoliško. Zadnji dve strani sta ga polni športa, ta del lista je namenjen mladini in pisan angleško, toda vse preveča čisti katoliški duh.

Ker se zavedamo kakšne važnosti je K. S. K. Jednota tudi za duhovno usmerjenost naših slovenskih rojakov v Ameriki, zato ji ponovno želimo, ko nastopi sedaj že 44. leto svojega delovanja, kar največjega razmaha in procvitanja."

Ali je čas vaš prijatelj?

V slovenščini ne nazivamo časa ali dobe s posebnim imenom, oziroma pridevkom, kakor je to navada pri Angležih ali Amerikancih, ki so mu natvezili ime oče "čas" (Father Time). Slikajo ga kot starčka z dolgo brado; v desnici drži koso, v levici pa uro na pesek. Take slike je opaziti v listih koncem leta. Takoj drugi dan, na Novo leto pa sliko Časa premenijo v ljubkega rožnobarvnega in belega angela, kerubina z novo letnico. Kdo ve, kdo in kaj je prav za prav čas? Isti deli dan v ure, koledar v leta, leta pa v večnost. Čas je torej preteklost, sedanjost in bodočnost. Večkrat se izražamo: "Moj čas je prišel!"

Prav malo koristi bomo imeli od tega če "razmišljamo" — kaj je čas; vse bolj važno je pa glede tega dejstvo in vprašanje: Če izrabljamo in smatramo čas kot našega prijatelja? Ali morda potiskamo čas kar neopaženo naprej iz navade? Ali smo z njim v nasprotju da opazujemo prihodnjo minuto samo z enim očesom, med tem ko smo zanj to minuto tako malo storili? Kako boste segli v roko prijatelju, ki ima od vas proč obrnjene oči? Vsako minuto časa moramo pravilno in za dobro uporabljati in delati, in če nam bo koledar časa donesel žalostna vru, dneve in prerano smrt.

Ako je čas tvoj prijatelj, ne prenašli se z njim. Ne trati ga po nepotrebnem! Ne izrabljaj ga edino le za samopridnost, samopasnost in samodržnost, ampak posveti tudi kako minuto v prid in korist svojega bližnjega!

O molitvi

Kdor rad moli, mu molitev ne dela nobenega bremena ali težave. Vredno in zaslužno lahko molimo vsak čas, povsod in ob vsakem držanju. Niti ustnic nam ni treba pri tem rabiti, pač pa misel in srce. Na ta način molimo celo lahko tudi med delom.

Molitve nam tvori prijetno zavest v upanje in mir z Bogom; taka zavest je več vredna kot vse bogastvo sveta.

Bog ne računa, oziroma ne šteje besed naših molitev, tako tudi ne oblike istih ali elegancije; Bog se ne ozira na melodijo molitve, ne na logiko iste, ampak Bog vpoštevja in pazi na vsebino molitve če prihaja do Njega ponižna in prav iz globokine človeškega srca.

KAMPANJSKI PABERKI

(Piše urednik.)

Kakor poroča naš sobrat g. tajnik, se je s kampanjo dobro začelo; 57 novih članov v devetih dnevih! To znaša šest novih na dan. Če pojde stvar tako vrolo naprej, bodo naše drage Jednotarice koncem leta lahko od veselja žvižgale in pele pri obhajanju svoje kampanjske zmage. Tako se bo pokazala resnica znanega rekla, da žena tri vogale hiše dopira, mož pa samo enega, in da česar se ženske lotijo, tudi dosežejo!

Kako je treba takoj začeti, je pokazalo društvo št. 55 tamkaj v zlati solnčni Coloradi (Crested Butte). Menda ne nameravajo ti Jožefovci našim znanim Jožetom št. 169 odvzeti Zlatega Jednotinega kladiva?!

Sestra Zdešar, ki je po postavi gotovo najmanjša med vsemi tajnicami naše Jednote, pač pa zelo agilna, se je zadnjo soboto zopet oglasila v našem uradu. Vprašal sem jo, kako kaj skojijo letošnje kampanjske akcije tam na E. 222. cesti? Rekla mi je, da je za enkrat tendenca pri št. 219 še bolj mirna, pač pa da bo enkrat kasneje ond zopet zagrmelo in zaropotalo.

S tajnikom društva sv. Lovrenca, Tonetom Kordanom, sva pa te dni naredila neko barantjo. Naša stenska ura v uradu je na visokem štrajku (ne sedečem). Celih 13 let je o-

ZABAVNI KOTICEK

KAJ PIŠE:

CIBROVA SPELA

Postranski zaslužek

Ker vsakdo rad kak dolarček postrani zasluži za eventualni priboljšek, sem se istega zadnje dni tudi jaz oprijela. Pomlad je zopet tukaj, doba regrata, katerega naši Slovinci tako radi uživajo. Tukaj na Hajts ga je dosti. Dosega sem ga nabrala in očistila vsak dan po 20 funtov, naši slovenski grocerji na Šen klerju ga kaj radi od mene kupujejo; tako, na dan naredim \$3.00 čistega postranskega zaslužka z regratom. Nekaj časa bo še šel ta biznis, potem bom pa začela regratovo cvetje nabirati za regratovo vino. Pravijo, da je regrat najbolj zdravilna zelenjava na svetu; jako dober je osobito s špehom zabeljen in malo gorko okisan, pa par trdo kuhanih jajčec zraven. Jaz si ga naredim za frustek eno veliko skledo, pa izborno filam. Namepravala sem že na Modicevem kornerju na Šen klerju postaviti en štantek za prodajo regrata, da bi mi ne bilo treba hoditi po grocerijskih štorih, pa ne dobim lajčensa od mesta ker me imajo tam na piki ker nisem republikanske sorte.

Mislím, da za eno lepo pomladansko obleko in eno kegljaško uniformo si bom že z regratom postrani zaslužila. 9. maja pojdem namreč na kegljaški turnament tudi v Špicburg; tam mi bodo pa že keglji padali ker imajo bolj drobne krogle za metati. Za dobitke bodo menda dajali same žive race in racmane. Tako ene tri bi rada dobila ker se mi račja pečenka zelo dopade. Nekaj časa bom eno racmano v našem domačem akvariju na vrtu pitala in redila, potem pa naredim eno sup rajs parti samo zase. Krivčki racmanov mi bodo pa dobro prišli za moj poletni nedeljski slamenček, ker so menda v modi.

Še ena ženitna ponudba

Kaj si mislite?! Včeraj mi je pisal obširno pismo znani profesor Matika, ki živi v Čik Agi. Tako se mu moja slika dopade, da bi me takoj vzel, če bi ga hotela. Vprašal me je tudi, koliko tavtentov imam na banki shranjenih, da bi se potem v Evropo na hanej mun peljala.

Zaenkrat se še nisem odločila glede odgovora temu profesorju. Ampak vseno bi bila ponosna če bi me v ugodnem slučaju tam v Ljubljani gosпода nazivala: "Rok o c m o k g n a d l j i v a g o s p a p r o f e s o r j e v a l!"

Urednik Glasila težko pričakuje kake nove slike dvojčkov ali trojčkov, pristopilih v tej kampanji za objavo v listu. Seveda, na kako višje število imam na banki shranjenih, da bi se potem v Evropo na hanej mun peljala.

Seveda, nekateri profesorji vlečejo na stara leta tudi penzijo; in baš za kaj takega sem tudi jaz vstela. \$100 na mesec bi bile zame povsem zadosti. Torej če ne bodo starim ljudem v Ameriki res po \$200 penziona na mesec plačevali kakor to doktor Tavtent obljubljuje, se bom pa s prof. Matiko poročila. Sicer ne izgleda na sliki kaj posebno zauber; za kar pa jaz nič ne dam, samo da me bo imel rad in pa da bom dobivala za njim penzijo. Glede te važne zadeve stopim enkrat k neki ciganki, ki mi bo iz kart in čaja povedala srečo. Tri funte regrata nabere, pa bo dovolj za ciganko, ker računa 50c za navadno srečo, za kaj posebnega pa 75c.

Nekaj nasvetov za žene

Sicer nisem jaz praktično podkovana z nasveti za poročene žene, ker sem še pečlarica, vseeno me pa take stvari zanimajo, morda za bodočnost. Tako sem te dni v nekem angleškem magazinu čitela sledeča priporočila prizadetim ženam:

1. Vedno pazi, da ne bo imel tvoj mož strganih žepov.
2. Če pride tvoj Franek morda že bolj pozno domov, sprejmi ga ljubeznivo in mu skuhaj črne kave za žejo, ali pa če ga boli glava.
3. Ako se kregata, naj ima mož zadnjo besedo!
4. Ob sobotah, ko se vrši na bližnjem kornerju kaka "bingo" party, pojdi še ti z njim, morda boš zadela \$5.00 za katere si kupi nov klobuček.
5. Povabi ga večkrat v kuhinjo in mu pokaži kako se lupi krompir in umiva posodo, morda ti bo kupil električni stroj za tako delo.
6. Ko gre od doma, mu vedno ti zaveži ovratnico in ga pohvali, kako je vsak dan bolj fejest in mlad, čeravno to ni resnica.
7. Ko prinese mož "pedo" domov, ga pohvali koliko je zaslužil, izroči mu drobiž za cigare, drugo pa ti shrani.
8. Za god mu vedno kaj boljšega skuhaj in ga pelji v kino gledališče.
9. Če te mož ujezi, molči, ali pa začni žvižgati; to bo zanj najboljši odgovor.
10. O svojem možu misli in govori vedno le dobro!

Gorinavedene točke so precej hude in čudne za vsako ženo; k sreči še ni istih nobena mestna ali državna zbornica uveljavila, torej se istih vse drage žene lahko prostovoljno držite ali pa ne.

Na velikejezerski razstavi
Letos se bo vršila v Clevelandu ponovna velikejezerska razstava. Neka kompanija išče še sedaj 120 deklet in fantov, ki znajo dobro plavati, da bodo nastopali na tej razstavi v skupinah. Plače bo \$15.00 na dan brez borda in košte, toda pijače bo pa doste (jezerske!). Zda enkrat se pojdem tudi jaz ponuditi za plavalko, saj nam vendar plavati kot riba. V svojih dekliskih letih sem celo deročo Savinjo in Savo preplavala. Plavati znam na hrbtu, po strani, naravnost in po pasje in pa skakati v vodo. Ako me vzamejo da naredimo konj trakt, potem bom sedanjo službo kot kuharica kvitala tudi če mi plača ta kompanija samo \$10.00 na dan. Povedano mi je bilo, da morajo take punce znati dobro plesati. No, tega se pa tudi prav nič ne ustrašim. Štajerš, tramplan, zibenšrit, šotiš, mazurko, šušterpolko itd., to vse znam še izza mladih let ko sem v Ljubljani v gostinah služila, "jaz" se bom pa še tudi privadila če bo treba. Ako bom imela pri tem uspeh, potem na zimo jo udarim pa naravnost v Halli vud, Kalifornijo, za filmsko igralko; samo imena za to si še nisem izbrala. Pravijo, da gospodična Mej Vest zasluži po \$5000.00 tedensko, jaz bi bila pa tudi s petimi de-

17. aprila: Plesna veselica društva sv. Ane, št. 156, Chisholm, Minn.

17. aprila: Plesna veselica društva Marije Pomagaj št. 164, Eveleth, Minn.

18. aprila: Plesna veselica društva sv. Stefana št. 224, Cleveland, O., v cerkveni dvorani sv. Pavla na 40. cesti.

18. aprila: Društvo Majke Božje Lurske št. 246 in društvo Andjeo Čuvar br. 4 HBZ, v Etna, Pa., prireditelja predstavo in ples v Hrvatski dvorani.

24. aprila: Domača zabava društva sv. Ane št. 173, Milwaukee, Wis., v S. S. Turn dvorani.

24. in 25. aprila: Združeni Booster klubi Zapadne Pennsylvanije prireditelji kegljaške tekme v Ambridge, Pa.

25. aprila: Društvo sv. Ane, št. 208, Butte, Montana, priredi plesno veselico.

25. aprila: Društvo sv. Cirila in Metoda št. 191 Cleveland, Ohio, priredi plesno zabavo v cerkveni dvorani na E. 222 St.

25. aprila: Pillow Case Card Party društva Marija Pomoč Kristjanov št. 161, West Allis, Wis., zvečer ob 7:30.

Dne 1. in 2. maja: Turnej Ohijske kegljaške K. S. K. J. lige v Clevelandu, O.

2. maja: Plesna veselica društva Knights and Ladies of Baraga št. 237, Milwaukee, Wis.

2. maja: Veselica društva Marije Čistega Spočetja št. 160, Kansas City, Kans.

8. in 9. maja: Četrta letna oficijelna kegljaška tekma v Pittsburghu, Pa., na Lawrenceville Recreation kegljišču.

21. maja: Card party društva Vitezi sv. Jurija št. 3 in društva sv. Antona Padov. št. 87 Joliet, Ill. popoldne ob treh v Slovena dvorani.

30. maja: 30 letnica društva sv. Jožefa št. 110 v Barborton, Ohio.

Ostala društva, ki imajo te sezono tudi kakšno prireditev na programu, naj nam izve-
lijo to naznaniti. — Urednik

setaki zadovoljna.

Insurenc polica
V nekem slovenskem listu sem te dni brala nastopno zanimivo prigodbico o dveh zakonikih:

Zapeljiva žena je neprestano zatrjevala svojemu možu: "Rada te imam. Navdse rada. Toda ne vem, kaj bo življenje prineslo. Nepríčkavda na sliki kaj posebno zauber; za kar pa jaz nič ne dam, samo da me bo imel rad in pa da bom dobivala za njim penzijo. Glede te važne zadeve stopim enkrat k neki ciganki, ki mi bo iz kart in čaja povedala srečo. Tri funte regrata nabere, pa bo dovolj za ciganko, ker računa 50c za navadno srečo, za kaj posebnega pa 75c.

Mož je molčal in si mislil svoje.

Jesenskega večera je pa res ni dobil doma. Nekaj časa je čakal, nato je pa začel iskati po stanovanju. Vse je preiskal, vse shrambe prevrgel, vse predale odprl. V klet je šel pogledat in v podstrežje.

Malo pred polnočjo se je vrnila, in opazivši razmetano pohištvo, odprte omare in predale, ji je bilo kar prijetno.

Vedela je namreč: Rad me ima, v obupu je revež vse prevrnil, misleč, da sem se mu skrila.

"No, ali ti je bilo kaj hudo?" mu je rekla in ga tesno objela. "Ali si me dolgo iskal?"

"Iskal?" se je začudil. "Tebe sploh nisem iskal. Tvojo insurenc polico sem iskal, misleč, da ni plačana. Pa je, hvala Bogu, plačana in zdaj zopet lahko greš, odkoder si prišla."

S pozdravom do prihodnjega tedna!

C. S.

Razne prireditve Jednotinih društev

L. S. K.

JEDNOTA

Ustanovljena v Jolietu, Ill. dne 2. aprila, 1894. Inkorporirana v Jolietu, državi Illinois, dne 12. januara, 1894.

GLAVNI URAD: 1004 N. CHICAGO ST., JOLIET, ILL.
Telefon v glavnem uradu: Joliet 21046; stanovanje gl. tajnika: 9448
Solventnost: 100.00%

Od ustanovitve do 28. feb. 1937, značajno skupno isplacena podpora \$4,192,315

GLAVNI ODBOR: 403-10th St., North Chicago, Ill.
Prvi podpredsednik: JOHN GERRA, 817 East 6th St., Pueblo, Colo.
Drugi podpredsednik: MATH PAVLAKOVICH, 4715 Hatfield St., Pittsburgh, Pa.
Treći podpredsednik: JOSEPH LEEKAR, 196-22nd St., N. W., Barberton, O.
Četrti podpredsednik: GEORGE NEMANICH, Sr., Box 701, Dundas, Minn.
Glavni tajnik: JOSEF ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Pomoćni tajnik: STEVE G. VERTIN, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Glavni blagajnik: LOUIS ZELEZENIKAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Duhovni vodja: REV. JOHN PLEVNIK, 810 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Vrhovni zdravnik: DR. M. F. OMAN, 6411 St. Clair Ave., Cleveland, O.

NADZORNI ODBOR:
Predsednik: GEORGE J. BRINCE, 716 Jones St., Eveleth, Minn.
I. nadzornik: LOUISE LIKOVICH, 9327 Ewing Ave., So. Chicago, Ill.
II. nadzornik: FRANK LOKAR, 4517 Coleridge St., Pittsburgh, Pa.
III. nadzornik: FRANK FRANCHI, 1313 So. 62 St., West Allis, Wis.
IV. nadzornik: MARY HOCHER, 21241 Miller Ave., Cleveland, O.

FINANČNI ODBOR:
FRANK GOSPODARIČ, 212 Scott St., Joliet, Ill.
MARTIN SHUKLE, 811 Avenue A, Eveleth, Minn.
RUDOLPH G. RUDMAN, 400 Burlington Rd., Wilkinsburg, Pa.

POROTNI ODBOR:
JOHN DEOMAN, Box 529, Forest City, Pa.
AGNES GORISKE, 5336 Butler St., Pittsburgh, Pa.
JOSEPH RUSS, 1101 E. 6th St., Pueblo, Colo.
GEORGE PANCHUR, R. F. D. 4, Chardon, O.
WILLIAM F. KOMPARE, 9206 Commercial Ave., So. Chicago, Ill.

UREDNIK IN UPRAVNIK GLASILA
IVAN ZUPAN, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Vsa pisma in denarne zadeve, tikajoče se Jednote, naj se pošiljajo na glavne tajnika JOSEF ZALARJA, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill., dopise, društvene vesti, razna naznanila, oglase in naročila pa na GLASILO K. S. K. JEDNOTE, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

P. Bernard:

POMENKI O VERI

(Dalje.)

Peti pomenek

"Počakajte, počakajte!" je klical nekdo za menoj, ko sem ravno hotel s pločnika nadcestne železnice. Obrnil sem se in videl svojega znanca, kako je sopihal za menoj. Rado vedno sem ga počakal. Ves zasopel je hitel z besedo na dan in samo z roko me je pozdravil.

"Prav v zadnjem hipu sem vas zapazil. Škoda, da vas nisem že v vozu videl. Tako zanimive reči sem bral, da bi mi bilo prav všeč, če bi bili vi sedeli poleg mene. Zdaj pa morebiti lahko stopim malo z vami do stanovanja, pa se bova po poti pogovorila."

"Meni je prav. Imam skoraj 20 minut peš hoje. Ampak tistih reči, ki so bile med nama domenjane za naslednji pomenek, danes nimam pri sebi. Na pamet pa..."

"Pustite, pustite! Le brez programa! Saj človek toliko reči sproti bere v listih in magazinih, da mu stopa vedno sto novih vprašanj pred možgane. Poglejte, tu je velik angleški magazin in v njem sem ravno bral zelo čudne reči, da sam ne vem, kaj bi vas najprej vprašal."

"Jaz tudi ne vem, kaj naj rečem, dopler me ne vprašate. Pa dajte kar odpreti na slepo srečo in preberite en stavek. Tisti stavek vam bo poklical v spomin celo reč in tako bova imela prvo vprašanje."

Res je storil tak in začel: "Da, da, tu je že ena reč. Zakaj duhovščina zmeče toliko denarja v naših siromašnih časih za bogata in razkošna poslopja. Milijone in milijone ljudskega denarja zmečejo cerkvene oblasti za razkošna, semenišča in samostane in šole in vzgojne zavode. Tu je zapisano na primer, da so neke sestre zidale nov zavod za tri milijone dolarjev in so pričakovale, da bodo dobile najmanj 300 bogatih gojenk v zavod in se niso nič bale, da bi ne mogle izplačati kontraktorjev. Potem je pa prišla depresija in so imele samo 40 gojenk, potem so pa cvernale in jamarale, da ni bilo ne konca ne kraja."

"Hm, so se pač sestre zmotile, kakor se je zmotilo sto in tisoč drugih, ki so zidali brez slutnje, da prihaja depresija."

"Ja, ampak zakaj in čemu tako drago poslopje postavljati? To je vprašanje. Saj ta magazin tudi piše, kako postavljajo škofje semenišča z najmodernejšo opravo in s kopalnico za vsakega posameznega

ga lemenatarja. In celo to piše, da so si nekateri menihi pred kratkim postavili milijonske samostane, ko vendar vsi vemo, da bi morali menihi biti revni in siromašni."

"Čakajte malo. Ali nisva v začetku teh pomenkov rekla, da bova govorila o veri in ne veri? Kako pa da zdaj take reči sprašujete? Saj to niso nikake verske resnice; ali so?"

"Seveda niso. Ampak vse to ima tako ozko zvezo z vero, da verski nasprotniki tudi take reči prav dobro porabijo za pobijanje vere. Zato mislim, da taka vprašanja tudi spadajo v najine pomenke o veri."

"Morebiti imate prav. Jaz se ne sučem toliko med brezverci kot se sučete vi in se mi menda zato stvari drugačne vidijo. Ampak če mislite, da morava o teh rečeh govoriti, pa dajva."

"Le dajva, le. Ampak, gospod, zdaj je na vas vrsta, da govorite. Jaz sem že povedal, kaj mi hođi po glavi."

"Poslušajte. Ko sem bil kaplan v nekem kraju, je v tistem mestu v ženskem samostanu izbruhnila bolezen. Veliko število nun je umrlo, še več so jih pa pravočasno premestili drugam in so potem večinoma okrevale. Ali veste, kaj so takrat na dolgo in široko pisali veri nasprotni listi?"

"Kaj pa takega?"

"Nikakor se niso mogli dosti izkašljati nad nesaničarnimi razmerami v tistem samostanu. Na dolgo in široko so opisovali zastarele uredbe v samostanu, celo slike so prinašali, kako nizke sobe in kako ozki hodniki so v tisti hiši, kakemu vlažni in sobice in kaj vem, kaj še. Obtoževali so katoliško redovništvo in ž njim vso katoliško cerkev, kako malo ali nič ne vpoštevata modernih pridobitev na polju sanitarnosti in zdravstva. Klicali so na pomoč javne oblasti in jih pozivljali, naj napravijo konec razmeram, ki so naravnost sramota za prosvitljeni dvajseti vek. Točili so kroko-dilove solze nad ubogimi dekleč, ki so jih cerkveni krogi zapirali v take pasje luknje in jih v najljepši mladostni dobi poganjali v mrzli grob. Kaj pravite vi na to?"

"Ne vem, kaj bi rekel. Morebiti so imeli nekoliko prav. Nekoliko so pa gotovo tudi pretiravali. Ampak jaz ne vem, zakaj mi sedaj to pripovedujete."

"Ne veste, zakaj? Dobro, pa še kaj drugega poslušajte. Ko sem bil župnik na neki drugi

fari, je moj asosid sidal novo vite na to?"

"Seveda, če so stvari take, potem..."

"Potem... kaj? Seveda, ako bi bili vi tako strupeni kot so uredniki in dopisniki nekaterih listov, bi rekli: Potem naj pa vse skupaj pustijo! Ali je prav za prav vsega tega treba? Prej ko je konec vse te cerkvene navlake, toliko bolje..."

"No, no, tega pa jaz ne bom rekel. Jaz hočem samo pojasniti."

"Razumem, razumem. Ampak zdaj sva pred mojim stanovanjem. Ali me hočete spremiti gor, da se še kaj pomeniva?"

"Hvala. Za danes imam dosti tega, kar sem slišal. Zdaj bom še enkrat bral ta magazin in bom drugič kdaj še kaj vprašal."

"O, tudi tega niste razumeli? No, pa še eno poslušajte. Ko sem bil na misijonskem delu, sem prišel v neko faro, kjer je bilo med župniki in župljani veliko nasprotje. Župnik je vsako nedeljo zelo lepo pridigal o Bogu in božjih rečeh, o denarju pa ni rekel niti besedice. Res je pa tudi, da se ni dosti menil za to, v kakšnem stanju so farna poslopja. Farani pa hudi, da nič tega. Za vsakim oglom so se zbirali in župnika obirali, češ, kakšen gospodar da je in tako dalje. Hujši ko farani sami so pa bili verski nasprotniki v naselbini. Pri vsaki priliki so hujskali farane zoper župnika in so jih spraševali, koliko škafov je že pod cerkveno streho, da fajmošter lovi vanje deževnico, ki si ob vsakem dežju napravljiva nove luknje skozi preperelo streho. Kaj pravite vi na to?"

"Mojo spremljevalec se je glasno smejal in brez posebnega premisleka vzkliknil: "Ampak tjudje so pa res od vrage..."

Tudi jaz sem se nasmejal in sem rekel:

"Ravno lepo se niste izrazili, ampak po pravici ste pa povedali. Vidite, to je tisto. Kdor hoče biti hudoben, bo znal biti hudoben v vsakem slučaju. Kdor se je zagrizel v, da mora veri in cerkvi nasprotovati, bo našel materiala za godrnjanje in nerganje in zabavljanje, pa naj se Cerkev magari še danes preseli na lunno. Še tam gori bo polovici zemljanov v napotje."

"Ja, to bo pa menda res. Ampak prve in druge storije še ne razumem."

"Pa jih ni težko razumeti. Pravijo, da morajo biti samostani in zavodi sester in vsa druga taka poslopja revna. Toda z majhnim denarjem se ne dajo postaviti zdrava in modernim sanitarnim razmeram odgovarjajoča poslopja. Če so take hiše revne, vpijejo, da je Cerkev nazadnjaška. Če začeno postavljati kaj boljsega, je pa spet ogenj v strehi, češ, čemu menihom in nunam in lemenatarjem tak komfort, ko tisoči delavskih družin stanujejo v preperelih bajtah. Kaj naj zdaj naredimo, da bo prav?"

"Pa je res tako. Te reči mi pa niso prišle takoj na misel. Ampak je še druga storija..."

"Ta je pa prvi enaka ali vsaj močno podobna. Ali mislite, da kak duhovnik ali škof lahko zidata, kar se njima pravzdi? Kaj še! Načrti morajo od Poncija do Pilata in vsak presojevalec naredi svoje predpise. Eden zračuna, kako visoko mora biti strop v novi cerkvi ali šoli, drugi ti dvigne okna za nekaj čevljev, tretji ti navrže par novih stopnic in vrta, četrtemu zid ni dosti trden, peti zvrže kurjavo in tako naprej. Nazadnje dobi vse nekaj drugega kot si sam hotel in zraven prijazno naročilo: Ali delaj po teh predpisih, ali pa vse skupaj pusti. Kaj pra-

seveda, če so stvari take, potem..."

"Potem... kaj? Seveda, ako bi bili vi tako strupeni kot so uredniki in dopisniki nekaterih listov, bi rekli: Potem naj pa vse skupaj pustijo! Ali je prav za prav vsega tega treba? Prej ko je konec vse te cerkvene navlake, toliko bolje..."

"No, no, tega pa jaz ne bom rekel. Jaz hočem samo pojasniti."

"Razumem, razumem. Ampak zdaj sva pred mojim stanovanjem. Ali me hočete spremiti gor, da se še kaj pomeniva?"

"Hvala. Za danes imam dosti tega, kar sem slišal. Zdaj bom še enkrat bral ta magazin in bom drugič kdaj še kaj vprašal."

"O, tudi tega niste razumeli? No, pa še eno poslušajte. Ko sem bil na misijonskem delu, sem prišel v neko faro, kjer je bilo med župniki in župljani veliko nasprotje. Župnik je vsako nedeljo zelo lepo pridigal o Bogu in božjih rečeh, o denarju pa ni rekel niti besedice. Res je pa tudi, da se ni dosti menil za to, v kakšnem stanju so farna poslopja. Farani pa hudi, da nič tega. Za vsakim oglom so se zbirali in župnika obirali, češ, kakšen gospodar da je in tako dalje. Hujši ko farani sami so pa bili verski nasprotniki v naselbini. Pri vsaki priliki so hujskali farane zoper župnika in so jih spraševali, koliko škafov je že pod cerkveno streho, da fajmošter lovi vanje deževnico, ki si ob vsakem dežju napravljiva nove luknje skozi preperelo streho. Kaj pravite vi na to?"

"Mojo spremljevalec se je glasno smejal in brez posebnega premisleka vzkliknil: "Ampak tjudje so pa res od vrage..."

Tudi jaz sem se nasmejal in sem rekel:

"Ravno lepo se niste izrazili, ampak po pravici ste pa povedali. Vidite, to je tisto. Kdor hoče biti hudoben, bo znal biti hudoben v vsakem slučaju. Kdor se je zagrizel v, da mora veri in cerkvi nasprotovati, bo našel materiala za godrnjanje in nerganje in zabavljanje, pa naj se Cerkev magari še danes preseli na lunno. Še tam gori bo polovici zemljanov v napotje."

"Ja, to bo pa menda res. Ampak prve in druge storije še ne razumem."

"Pa jih ni težko razumeti. Pravijo, da morajo biti samostani in zavodi sester in vsa druga taka poslopja revna. Toda z majhnim denarjem se ne dajo postaviti zdrava in modernim sanitarnim razmeram odgovarjajoča poslopja. Če so take hiše revne, vpijejo, da je Cerkev nazadnjaška. Če začeno postavljati kaj boljsega, je pa spet ogenj v strehi, češ, čemu menihom in nunam in lemenatarjem tak komfort, ko tisoči delavskih družin stanujejo v preperelih bajtah. Kaj naj zdaj naredimo, da bo prav?"

"Pa je res tako. Te reči mi pa niso prišle takoj na misel. Ampak je še druga storija..."

"Ta je pa prvi enaka ali vsaj močno podobna. Ali mislite, da kak duhovnik ali škof lahko zidata, kar se njima pravzdi? Kaj še! Načrti morajo od Poncija do Pilata in vsak presojevalec naredi svoje predpise. Eden zračuna, kako visoko mora biti strop v novi cerkvi ali šoli, drugi ti dvigne okna za nekaj čevljev, tretji ti navrže par novih stopnic in vrta, četrtemu zid ni dosti trden, peti zvrže kurjavo in tako naprej. Nazadnje dobi vse nekaj drugega kot si sam hotel in zraven prijazno naročilo: Ali delaj po teh predpisih, ali pa vse skupaj pusti. Kaj pra-

seveda, če so stvari take, potem..."

"Potem... kaj? Seveda, ako bi bili vi tako strupeni kot so uredniki in dopisniki nekaterih listov, bi rekli: Potem naj pa vse skupaj pustijo! Ali je prav za prav vsega tega treba? Prej ko je konec vse te cerkvene navlake, toliko bolje..."

"No, no, tega pa jaz ne bom rekel. Jaz hočem samo pojasniti."

"Razumem, razumem. Ampak zdaj sva pred mojim stanovanjem. Ali me hočete spremiti gor, da se še kaj pomeniva?"

"Hvala. Za danes imam dosti tega, kar sem slišal. Zdaj bom še enkrat bral ta magazin in bom drugič kdaj še kaj vprašal."

"O, tudi tega niste razumeli? No, pa še eno poslušajte. Ko sem bil na misijonskem delu, sem prišel v neko faro, kjer je bilo med župniki in župljani veliko nasprotje. Župnik je vsako nedeljo zelo lepo pridigal o Bogu in božjih rečeh, o denarju pa ni rekel niti besedice. Res je pa tudi, da se ni dosti menil za to, v kakšnem stanju so farna poslopja. Farani pa hudi, da nič tega. Za vsakim oglom so se zbirali in župnika obirali, češ, kakšen gospodar da je in tako dalje. Hujši ko farani sami so pa bili verski nasprotniki v naselbini. Pri vsaki priliki so hujskali farane zoper župnika in so jih spraševali, koliko škafov je že pod cerkveno streho, da fajmošter lovi vanje deževnico, ki si ob vsakem dežju napravljiva nove luknje skozi preperelo streho. Kaj pravite vi na to?"

"Mojo spremljevalec se je glasno smejal in brez posebnega premisleka vzkliknil: "Ampak tjudje so pa res od vrage..."

Tudi jaz sem se nasmejal in sem rekel:

"Ravno lepo se niste izrazili, ampak po pravici ste pa povedali. Vidite, to je tisto. Kdor hoče biti hudoben, bo znal biti hudoben v vsakem slučaju. Kdor se je zagrizel v, da mora veri in cerkvi nasprotovati, bo našel materiala za godrnjanje in nerganje in zabavljanje, pa naj se Cerkev magari še danes preseli na lunno. Še tam gori bo polovici zemljanov v napotje."

"Ja, to bo pa menda res. Ampak prve in druge storije še ne razumem."

"Pa jih ni težko razumeti. Pravijo, da morajo biti samostani in zavodi sester in vsa druga taka poslopja revna. Toda z majhnim denarjem se ne dajo postaviti zdrava in modernim sanitarnim razmeram odgovarjajoča poslopja. Če so take hiše revne, vpijejo, da je Cerkev nazadnjaška. Če začeno postavljati kaj boljsega, je pa spet ogenj v strehi, češ, čemu menihom in nunam in lemenatarjem tak komfort, ko tisoči delavskih družin stanujejo v preperelih bajtah. Kaj naj zdaj naredimo, da bo prav?"

"Pa je res tako. Te reči mi pa niso prišle takoj na misel. Ampak je še druga storija..."

"Ta je pa prvi enaka ali vsaj močno podobna. Ali mislite, da kak duhovnik ali škof lahko zidata, kar se njima pravzdi? Kaj še! Načrti morajo od Poncija do Pilata in vsak presojevalec naredi svoje predpise. Eden zračuna, kako visoko mora biti strop v novi cerkvi ali šoli, drugi ti dvigne okna za nekaj čevljev, tretji ti navrže par novih stopnic in vrta, četrtemu zid ni dosti trden, peti zvrže kurjavo in tako naprej. Nazadnje dobi vse nekaj drugega kot si sam hotel in zraven prijazno naročilo: Ali delaj po teh predpisih, ali pa vse skupaj pusti. Kaj pra-

seveda, če so stvari take, potem..."

"Potem... kaj? Seveda, ako bi bili vi tako strupeni kot so uredniki in dopisniki nekaterih listov, bi rekli: Potem naj pa vse skupaj pustijo! Ali je prav za prav vsega tega treba? Prej ko je konec vse te cerkvene navlake, toliko bolje..."

"No, no, tega pa jaz ne bom rekel. Jaz hočem samo pojasniti."

"Razumem, razumem. Ampak zdaj sva pred mojim stanovanjem. Ali me hočete spremiti gor, da se še kaj pomeniva?"

"Hvala. Za danes imam dosti tega, kar sem slišal. Zdaj bom še enkrat bral ta magazin in bom drugič kdaj še kaj vprašal."

"O, tudi tega niste razumeli? No, pa še eno poslušajte. Ko sem bil na misijonskem delu, sem prišel v neko faro, kjer je bilo med župniki in župljani veliko nasprotje. Župnik je vsako nedeljo zelo lepo pridigal o Bogu in božjih rečeh, o denarju pa ni rekel niti besedice. Res je pa tudi, da se ni dosti menil za to, v kakšnem stanju so farna poslopja. Farani pa hudi, da nič tega. Za vsakim oglom so se zbirali in župnika obirali, češ, kakšen gospodar da je in tako dalje. Hujši ko farani sami so pa bili verski nasprotniki v naselbini. Pri vsaki priliki so hujskali farane zoper župnika in so jih spraševali, koliko škafov je že pod cerkveno streho, da fajmošter lovi vanje deževnico, ki si ob vsakem dežju napravljiva nove luknje skozi preperelo streho. Kaj pravite vi na to?"

"Mojo spremljevalec se je glasno smejal in brez posebnega premisleka vzkliknil: "Ampak tjudje so pa res od vrage..."

Tudi jaz sem se nasmejal in sem rekel:

"Ravno lepo se niste izrazili, ampak po pravici ste pa povedali. Vidite, to je tisto. Kdor hoče biti hudoben, bo znal biti hudoben v vsakem slučaju. Kdor se je zagrizel v, da mora veri in cerkvi nasprotovati, bo našel materiala za godrnjanje in nerganje in zabavljanje, pa naj se Cerkev magari še danes preseli na lunno. Še tam gori bo polovici zemljanov v napotje."

"Ja, to bo pa menda res. Ampak prve in druge storije še ne razumem."

"Pa jih ni težko razumeti. Pravijo, da morajo biti samostani in zavodi sester in vsa druga taka poslopja revna. Toda z majhnim denarjem se ne dajo postaviti zdrava in modernim sanitarnim razmeram odgovarjajoča poslopja. Če so take hiše revne, vpijejo, da je Cerkev nazadnjaška. Če začeno postavljati kaj boljsega, je pa spet ogenj v strehi, češ, čemu menihom in nunam in lemenatarjem tak komfort, ko tisoči delavskih družin stanujejo v preperelih bajtah. Kaj naj zdaj naredimo, da bo prav?"

1936, ali lani 1,069,165.

Pri ljudskem popisovanju v Ameriki so l. 1930 našli 21,494 oseb po 90 let starih, po 100 in nad 100 letnih pa 3,964.

Dne 17. aprila t. l. bo poteklo 233 let ko je v Ameriki izšel prvi časnik.

Rojstna hiša device orlean-ske, sv. Joan of Arc v Domremy na Francoskem se nahaja še vedno v dobrem stanju dasiravno je stara že 525 let.

Slovečki glasbenik Franz von Liszt (1811-1886), rodom Oger je preživel svoja zadnja leta v nekem samostanu kot redovniški brat. Dasiravno že 54 let star, je naredil l. 1865 prvo redovniško obljubo, vendar ni bil posvečen v mašnika.

V Muskogee okrajni ječi, v Oklahoma so imeli svoječasno zaprtega nekega jetnika, ki je bil vedno tako lačen in ješč, da so ga po preteku 20 dni izpustili na prosto, ker je preveč pojedel.

Žlice s piščalko so do l. 1820 vporabljali na Isle of Man otoku. Ako je gost zahteval nadaljnjo porcijo, je samo na žlico zažvižgal, pa jo je dobil.

Ogromen kokošnjak se nahaja v Hialeah, Fla. v tamošnjem Fritz hotelu. To, \$800,000 vredno poslopje so zgradili pred leti za hotel, toda ga vsled krize niso docela opremili. Neki podjetni farmer redi sedaj v njem kokoši in jedilne gobe.

Za eno kanto paradižnikov si domačin na Calibar otoku v Afriki lahko kupi nevesto.

Leta 1936 se je v Ameriki porabilo 17,160,339,000 galon gazolina za pogon avtomobilov in trakov.

235,328 otrok starih izpod 14 let je l. 1930 delalo v raznih ameriških tovarnah in pri drugih podjetjih.

Sedem evropskih držav dolguje stricu Samu \$12,556,432,369. Ako bi stal človek ob morju in vrgel vanj vsako sekundo en srebrn dolar, dan in noč, bi moral rabiti celih 400 let, da bi vso to ogromno svoto zmetal v morje.

V Ameriki je dandanes 41,200 agentov ali prodajalcev avtomobilov, avtomobilov v rabi pa 26,000,000.

Angleški brzoparnik Queen Mary je na eni izmed svojih preokeanskih voženj porabil 32,500 sodov olja v kurilno svrhu, ker za stroje ne rabi premoga.

Kdor se hoče dobro najesti in dobro imeti, naj gre za par dni v Summit Hotel, v Uniontown, Pa. Tam se mora najeti sobo najmanj za en dan. Za vsako uro računajo \$1.00. Zato pa imate vsa najboljša jedila in pijačo na razpolago in sicer kolikor vam ljubo. Na primer ruski kaviar, rake, razne steake, fazana in šampanjca.

—Začetnik takozvanih Piggy Wiggly verižnih trgovin je bil Clarence Sanders, ki je otvoril prvo slično trgovino l. 1916 v Clarksville, Tenn. in postal s tem milijonar. Nedavno je bila v Memphis, Tenn., otvorjena njegova slična nova trgovina z imenom "Keedoozle." Stranka pritise pri nakupovanju samo na električni gumb, pa ji pade na posebni mizi zaželjeno blago te ali druge vrste. V trgovini se ne nahaja nič klerkov, pač pa samo ena blagajničarka.

—Znana ameriška filmska igralka Marlene Dietrich, rodom iz Nemčije zasluži \$6000 na teden. Njen mož in dva o-

troka živijo v Berlinu.

—Nekdo je izračunal, da se nahaja v Ameriki okrog 15 milijonov psov; če se izda za vsakega 5c dnevno za prehrano, znaša ista letno \$270,000,000.

—Aristokratije v Londonu hodijo s svojimi psički na sprehod. Da se kak kužek na prometni ulici ne izgubi, ima lastnica istega na svojih gležnjih zadel privezan majhen zvonček, katerega glas kužka vabi da naj sledi svoji gospodnji.

—Leta 1433 so smeli na Škotskem prazeno in pečeno meso uživati samo plemiči in še to samo ob gotovih praznikih.

—Kmalu po državljanski vojni je bila večina zamorcev v zakonodaji Južne Karoline. Nekoč so ti poslanci sprejeli zakon, da se jim je obeh in večerjo plačevalo iz državne blagajne.

—V mestecu Northfield, Connecticut je od policije prepovedano, da ne sme noben pešec na ulici jesti kakre reči.

—V Madridu je že stara navada, da ljudstvo ob prihodu novega leta povzije 12 jagod grozdja. Ko bije ura polnoč, se pri vsakem udarcu vzame cno jagoda.

—Beseda dekan izvira iz grščine "deset." Dekani so imeli v prvih stoletjih v svoji oskrbi ali nadzorstvu po 10 župnij; po samostanih je pa imel "decanus" 10 podložnih redovnikov.

—Rusija bo v letu 1937-1938 izdala \$4,000,000,000 za povečanje svoje armade; armada iste šteje danes že 1,300,000 mož.

NENAVADNO SREČANJE

Budimpeštanski "Maj Nap" poroča o nenavadnem srečanju med očetom in sinom.

Stiri in šestdesetletni upoko-ječi bolniški kurator Emerik Barba se je pripeljal pred kratkim z vlakom na postajo Ke-lenfoeld v Budimpešto. Tam je čakal na tramvaj, da ga potegne v mesto. Med tem čakanjem pa je imel nenavaden recontre, pri katerem je oklofutal mladega moškega in mu potem pomolil pod nos svojo vizitko s pripomoč, da je vedno pripravljen na satisfakcijo.

Mladi mož je po razburli-tem dogodku prečital vizitko ter obstal kakor zadet. Napravil je globok poklon in dejal: "Dovolite, da se vam predstavim. Pišem se takisto Emerik Barba in sem vaš sin."

Predzgodovina tega dogodka je kaj nenavadna. Emerik Barba je bil pred dvajsetimi leti stotnik pri pehoti. Zalotil je tedaj nekega moškega pri svoji ženi. Nagle jeze, kakor je bil in je še danes, je potegnil sabljo in vložil proti svoji ženi tožbo zaradi nezvestobe. Sodišče je zakon ločilo in mlada žena je ostala sama s podrugoletnim sinom. Preživljala se je z ročnimi deli.

MIHAJLO PUPIN

PROFESOR ZA ELEKTROMECHANIKO NA
COLUMBIA UNIVERZI V NEW YORKU

OD PASTIRJA DO IZUMITELJA

PREVEL PAVEL BREŽNIK

Vedli so se kot nepristranski gledalci in pazili na to, da bo jačji zmagal. Tedaj pa sem začutil, kako me je močna roka prišla za ovratnik in ko sem se ozrl, sem zapazil velikega uradnika s krepeljem v roki, ki me je resno gledal. Vsekakor je bil videti neprijazen, toda ko je zaslusal raznašalce časopisov in čistilce čevljev, ki so prisostvovali boju, se je omečal in mi vrnil moj fes. Dečki, ki so me bili še pravkar zasmehovali in se norčevali iz mene, so očividno izrekli v moj prilog, ko se je vmešal stražnik. Postali so sedaj moji prijatelji. Ko sem odšel nazaj proti Castle Gardenu in posadil svoj rdeči fes ponosno na glavo, so mi dečki navdušeno vzklikali. Sam pri sebi sem dejal, da se je neprijetni pripetljaj izplačal, ker me je poučil, da sem v deželi, kjer imajo pocestni fantalini izrazito čustvo do poštenega boja celo proti srbskemu zelenku. Amerika je bila drugačna kot Avstro-Ogrska. Te lekcije nisem nikoli pozabil in niti enkrat imel povoda, da to svoje mnenje spremenim.

Gospod, ki je bil priča boja, se mi je pridružil, ko sem se vračal v Castle Garden, in ko sva dospela v urad za posredovanje dela, mi je ponudil službo. Ko sem pa zvedel, da bi bila ena mojih dnevnih dolžnosti, molsti kravo, sem odklonil. Po srbskem nazoru je to izrečno žensko opravilo. Drugi gospod, švicarski upravnik delavarske farne, mi je ponudil drugo službo. S parom mežgov naj bi vozil na polje vse, kar se potrebuje za pčmladansko delo. Rad sem sprejel to ponudbo, prepričan, da znam voziti, čeprav kljub svojim skušnjam v Idvoru še nikoli nisem bil videl mežga. Še tisti dopoldan sva odpotovala v Philadelphijo, od tam sva se pa odpeljala s prvo popoldansko ladjo v Delaware City, kamor sva dospela proti večeru.

Ko sva se peljala skozi Philadelphijo, sem vprašal švicarskega oskrbnika, če je to tisto mesto, kjer je pred sto leti slavn Benjamin Franklin spuščal svojega zmaja; a on mi je odgovoril, da o tem gospodu še nikoli ni ničesar slišal in da menda menim Williama Penna.

"Ne," sem odvrnil, "kajti o tem gospodu jaz še nikoli nisem ničesar slišal."

"Moral se boš še marsikake malenkosti iz ameriške zgodovine naučiti," mi je dejal Švicar prezirljivo.

"Da," sem odgovoril, "in to hočem tudi storiti, ko se bom nekoliko privadil angleškemu jeziku."

Dvomil sem, da li je Švicar, ki še nikoli ni čul o Benjaminu Franklinu in njegovem zmaju, sploh kaj vedel o ameriški zgodovini, čeprav je živel že kakih 15 let v Zedinjenih državah.

Na delavarski ladji je bilo precejšnje število farmerjev; vsi so imeli dolge, končaste prstrižene brade, a brke obrite. Takšna je bila takrat navada. Vsi so imeli široke kraje svojih klobukov zavilane navzdol, tako da so jim popolnoma zakrivali oči. Ko so se pogovarjali, so bili videti kot lesene sohe; niso se niti gibal niti nisem mogel videti izraza njih skritih oči. Brez tega glavnega pripomočka za razumevanje izgovorjene besede pa nisem mogel razumeti niti ene besede njih pogovora. Angleščina se mi je zdela po-

polnoma brezizrazna, prav ta- gledalci in pazili na to, da bo jačji zmagal. Tedaj pa sem začutil, kako me je močna roka prišla za ovratnik in ko sem se ozrl, sem zapazil velikega uradnika s krepeljem v roki, ki me je resno gledal. Vsekakor je bil videti neprijazen, toda ko je zaslusal raznašalce časopisov in čistilce čevljev, ki so prisostvovali boju, se je omečal in mi vrnil moj fes. Dečki, ki so me bili še pravkar zasmehovali in se norčevali iz mene, so očividno izrekli v moj prilog, ko se je vmešal stražnik. Postali so sedaj moji prijatelji. Ko sem odšel nazaj proti Castle Gardenu in posadil svoj rdeči fes ponosno na glavo, so mi dečki navdušeno vzklikali. Sam pri sebi sem dejal, da se je neprijetni pripetljaj izplačal, ker me je poučil, da sem v deželi, kjer imajo pocestni fantalini izrazito čustvo do poštenega boja celo proti srbskemu zelenku. Amerika je bila drugačna kot Avstro-Ogrska. Te lekcije nisem nikoli pozabil in niti enkrat imel povoda, da to svoje mnenje spremenim.

Pri pristajališču v Delaware Cityju naju je čakal farmar- voz in dospeli smo na farmo baš za večerjo. Farmar- slopja so bila miljo daleč od mesta in so stala osamljeno; ni bilo vasi in ni bilo sosedov, kraj je bil podoben bolj tabo- rišču. Rekli so mi, da med ameriški farmerji ni vaškega življenja in sedaj sem tudi razumel zakaj so bili oni farmerji na delavarski ladji brez vsakega življenja. Posli na far- mo so bili sami mladi fantje, a vsi dokaj starejši od mene in upravnik me jim je predsta- vil z mojim krstnim imenom. Spoznal sem, da je večina iz- med njih govorila nemško s švicarskim naglasom, enako kot upravnik, ki me je bil pri- vedel iz New Yorka. Eden iz- med njih me je vprašal, koli- ko časa sem že v deželi. Ko sem mu odgovoril, da nekako 24 ur, se je nasmešnil in de- jal, da si je to mislil, menda radi jasnih znakov zelenstva, ki so jih vsi videli na meni.

Prvi vtisk ameriške farne je bil žalosten. Vendar je bi- lo v jedilnici, kjer so nam pri- pravili večerjo, vse snažno in prijazno in večerja se mi je zdela ko slavnostna pojedina. In tako sem se malo bolj spri- jaznil z ameriško farmo. Farm- ski posli so jedli mnogo in go- vorili zelo malo, ko pa so kon- čali, so kratkoma zapustili jedilnico. Tako sem ostal sam. Primaknil sem stol k topli peči in čakal, da pride kdo in mi pove, kaj naj storim sedaj. Prišli sta dve ženski in pričeli pospravljati z mize. Govorili sta angleško in sta se delali, kakor da me nista opazili. Men- da sta mislili, da se mi toži po domu in zato me nista ho- teli motiti. Nato sem opazil mlado dekle, ki je bilo nekol- ko mlajše od mene. Delala je, kakor da pomaga ženskama, toda kmalu sem opazil, da ima druge namene. Njena zuna- njost me je spominjala na mlado vilo iz srbskih narodnih pesmi, ki pripovedujejo, da se junaku, ki si je bil priporil njeno prijateljstvo, ni bilo bati nobene nevarnosti. Vila je imela nadnaravne duševne in telesne moči in mu je lahko pomagala vedno in povsod. Bil sem prepričan, da je, če se sploh kedaj vile bile, to mla- do dekle moralo biti ena izmed njih.

Njene svetle, modre oči, plem- nite poteze njenega obraza in njene ljubke kretnje so na- njene besede name globok vtisk. (Dalje prihodnjič)

To in ono iz Jugoslavije

Jugoslavlani, ki so se izselili iz domovine po 1. decembru 1918, ostanejo državljani kraljevine Jugoslavije z vsemi pravicami in dolžnostmi tudi če so si pridobili državljanstvo kake druge države, razen če so prosili za izbris iz državljanstva in jim je bil izbris dovoljen. Za morebitni izbris je treba prositi pri pristojnem poslanstvu ali konzulatu. Važno je pripomniti, da smatra jugoslovanski zakon tudi v tu- jini rojene sinove naših držav- ljanov za jugoslovanske držav- ljane, čeprav določa drugače zakon države v kateri so se ro- dili. Tudi v tujini rojeni sino- vi jugoslovanskih državljanov so dolžni služiti na primer vo- jaški rok in morejo imeti ob svojem morebitnem povratku v domovino znatne sitnosti, če niso pri pristojnem poslanstvu pravočasno uredili svojih oseb- nih zadev.

Jugoslavija je štela koncem leta 1935 vsega skupaj 8,738 zadrug in sicer 4,567 kreditnih (denarnih, zlasti hranilnic in posojilnic), 1,901 nabavnih (konsumov), 108 zdravstvenih, 197 mlekarških in sirarskih, 102 vinarske, 117 žitarskih, 29 oljarskih, 38 sadjarskih, 405 živinorejskih, 112 ribarskih, 418 agrarnih zadrug. Te za- druge so združene v razne za- družne zveze, ki tvorijo spet skupno Glavno Zadrugno zve- zo, katere predsednik je notra- nji minister dr. Anton Koro- šec. Najmočnejša zveza sloven- skih zadrug je Zadrugna zveza v Ljubljani, ki je štela koncem leta 1935 skupaj 666 zadrug- članic s 143,244 člani. Straho- vita gospodarska kriza je naj- bolj prizadela ravno zadrug. Leta 1935 slovenske zadrug- ne samo niso napravile nobe- nega dobička marveč so kon- čale z majhno izgubo. Leta 1930, pred krizo, je znašal na- sprotno letni čisti dobiček skupno nad 5 milijonov dinar-jev. Ravno tako je stalno in naravnost katastrofalno padel denarni promet zadrug, ki se je znižal od dobrih petih mili- jard in pol leta 1930 na pičli dve milijardi in pol leta 1935. Upamo, da se bo v novih raz- merah spet dvignilo tudi slo- vensko zadrugništvo.

Se pred sto leti ni imel slo- venski jezik v javnem življe- nju in po avstrijskih državnih uradih, takorekoč nobene vel- javne. Stolicu za slovenski je- zik so ustanovili šele leta 1812 na vseučilišču v Gradcu, ven- dar ni bil pouk za nikogar ob- vezan. Leta 1827 je izšel ce- sarski ukaz, ki je zahteval zna- nej slovenščine od uradnikov, ki so prišli v neposreden stik z ljudstvom, dočim je bilo no- tranje uradovanje državnih u- radov prav za prav tja do kon- ca vojske nemško. Leta 1845 so slovenski rodoljubi z veli- kim veseljem sprejeli vest, da je učenje slovenščine zapo- vedano vsem mladim duhovni- kom. Še ob koncu vojske je bila škofijska gimnazija v St. Vidu nad Ljubljano edina po- polna slovenska srednja šola na svetu.

V slovenski domovini izhajajo danes 5 dnevnikov (Slovenec, Slovenski dom, Jutro, Sloven- ski narod in Jutro večernik; Marušičev Glas naroda je te- kom leta prenehal izhajati). Poleg dnevnikov izdaja domo- vina 26 tednikov, 15 štirinajst- dnevnikov, 117 mesečnikov in nekaj revij, ki izhajajo manj kakor vsak mesec.

Najmlajši slovenski župan je najbrže mladi posestniški sin Janko Jerala, župan v Vo- dicah na Gorenjskem, star ko- maj 27 let. Pri zadnjih občin- skih volitvah je bil nosilec li- ste, ki je dobila 337 glasov in 17 odbornikov, združena opo- zicija pa 84 glasov in enega odbornika.

Urban Pakiž iz Dolenje vasi pri Ribnici je v gostilni resno trdil in razlagal, da je polovi- ca ribniških občinskih odborni- kov neumnih. Občinski odbor je za to obrekovanje in kr- to žalitev hitro zvedel, prete- sal zadevo na svoji prvi slede- či seji in sklenil, da bo zahte- val zadoščenja. Spretni Ur- ban se je zbal in je dal že pri- hodnjo nedeljo oklicati, pred cerkvijo, da polovica ribniških občinskih odbornikov ni neum- nih.

Na svetovno razstavo v Pa- riz bodo šli naši slavnij dolen- ski Ribenčani kazati in učiti ka- ko se izdeluje suha roba. To povabilo je dobila njihova za- druga v kateri so udeleženi iz- delovalci in prodajalci suhe robe in ki je imela te dni svoj občni zbor, na katerem je spet izvolila za svojega predse- dnika g. župnika Skulja. Obne- ga zbora se je udeležilo 250 članov, kar je lepo znamenje ribniške zavednosti.

Veliko potnikov

Za mesec junij in julij je prijavljenih toliko potnikov vseh narodnosti, da je pro- stor še sedaj razprodan na nekaterih par- nikih. Jasno je, da bo v tem času znatno po- manjkanje prostora, zlasti na boljših par- nikih. V interes vašega našega potnika je, da mi takoj piše glede rezerviranja pro- stora in drugih potniških zadev. Onim slo- venskim potnikom, ki želijo potovati s družbi svojih rojakov, nudimo sledečo sku- po potovanja:

15. APRILA na znamenit parniku BERENGA- RIA preko Cherbourga.

4. MAJA na priljubljenem parniku PARIS preko Havre.

16. MAJA na udobnem parniku GEORGIC preko Havre.

2. JUNIJA se vrši naše glavno skupno po- tovanje na modernem orjalskem hrsparniku NORMANDIE preko Havre. Iskreni slo- venski spremljevalci so to skupino od New Yorka do Ljubljane. Skrbel bo za udobnosti naših potnikov na potu. Pridru- žite se tej skupini.

19. JUNIJA sopot na parniku BERENGA- RIA. Potnike te skupine spremlja do Ljub- ljane in Zagreba uradni linije.

30. JUNIJA ponovno na NORMANDIE. Is- kušeni slovenski spremljevalci bo skrbel za udobnosti naših potnikov prav do Ljubljane.

Za cene kart za ta, in v vsa druga potova- nja v stari kraj, se čim prej obrnite na spodnji naslov.

Cene za potovanje denarja:

Za \$ 5.00 200 Din Za \$ 3.50 50 Lir
Za \$ 7.25 300 Din Za \$ 4.40 100 Lir
Za \$ 11.45 500 Din Za \$ 12.25 200 Lir
Za \$ 23.00 1,000 Din Za \$ 18.00 300 Lir
Za \$ 45.00 2,000 Din Za \$ 29.50 500 Lir

Pri večjih svotah sorazmerni popust. — Potujemo tudi v dolarjih. — Cene podvržene spremembi gori ali dol.

Notarjalni posli
V vseh staro-krajskih zadevah se obrnite na nas. Ti posli so naša posebnost.

Vsa pisma in druge politike naslovite na:

LEO ZAKRAJSEK
General Travel Service, Inc.
302 E. 72nd St., New York, N. Y.

NA SLEDI NOVIH PREMO-
GOVNIH PLASTI

Trbovlje. — S krizo v revir- jih smo doživeli poseben pojav, ki najbolj zgovorno priča, da je za naše srednje sloje nastopil že skrajni čas, ko se morajo za- teči k samopomoči. Odkar sta v revirjih zavladali beda in skrb, ljudje zmerom intenziv- neje ugibljejo, koliko je še pre- mogovnih skladov pod ruho in kako dolgo bo še rudnik obstal. Iz te skrbi je zraslo upanje, da mora biti precej črnega dia- manta skritega tudi v ozemlju, ki ga TPD ni pokrila s svojimi rudoslednimi pravicami, in ne- kateri podjetnejši izmed naših obrtnikov so se lotili iskanja. TPD ima svoje pravice zavarovane samo po vsem gričevju na hrastniški stran. V trdni nadi, da mora biti premož tudi v bre- govih med Lokami in Klečko si je dal tu zagotoviti svoje rudo- slede gostilničar g. Kmet iz Tr- bovelj. Prva poizkusna vrtnja in kopanja so spravila na dan nekaj optimističnih znakov, a zaradi pomanjkanja finančnih sredstev je bilo treba prizade- vanje začasnó opustiti. Nekje izven revirja je odprl majhen

VAŽNO ZA VSAKOGA

KADAR pošiljate denar v stari kraj: KADAR se namenjeni v stari kraj: KADAR šelite koga iz starega kraja: se obrnite na nas.

KARTE prodajamo za vse boljše pa- rnike po najnižji ceni in seve- da tudi za vse izlete.

Potniki so s našim posredovanjem vedno zadovoljni.

Denarne politike izvršujemo točno in zanesljivo po dnevnem kursu v JUGOSLAVIJO in ITALIJO

Navedene cene so podvržene premem- bi, kakor je kurs. Pošiljamo tudi denar brozjavno in izvršujemo te- plačila v dolarjih.

V vsem lastnem interesu je, da pi- šete nam, predno se drugje po- šlite, za cene in pojavnosti.

Slovenic Publishing Co.
(Glas Naroda—Travel Bureau)
216 West 18th St. New York, N. Y.

Starokrajška semena

To leto sme prejeti večje zalogo se- mena iz Ljubljane kakor kdaj prej. Posebno Vam priporočamo sledeča:

SALATA, kamenita glava, zgodnja
SALATA, Braziljska krhka
SALATA, Orjaški bliser, jako fina
SALATA, rumena s rdečim robom
SALATA, trdoglava rujavo pogosta
SALATA, takovana sluzka vstrajna
SALATA, visoka listnata krhka
RADIČ ZA SALATO, rudečast
RADIČ ZA SALATO, visok zelen
ENDIVJA, širokolistnata rumena
ENDIVJA, kanna široka zelena
MOTIVILEC, (replacel)
KUMARE, posebno dolge zelene
KUMARE, fina domača vrsta
GRAH, veliki ušljen v stroju
FIZOL, nisek zelen bres niti
FIZOL, visok rumen bres niti
FIZOL, visok zelen bres niti
FIZOL, visok rumen bres niti
FESA, zgodnja temnordeča okrogla
REPA, strnišna bela okurna
PETERILJ, gladki s korenem
KORJENJE, ljubljansko belo dolgo
KORJENJE, svetlordeče zgodnje
ZELJE, najfinjše zgodnje belo
ZELJE, ljubljansko kamo
REDKVIČA, fina rudeča okroglasta
REDKVIČ, sluzka črna sočnata
FETREAN, fin dodatek za juho
ROŽMARIN, lep dišeči
MAJERON, sladki dišeči

Cena teh semen je 12c paket. Lahko kar izrežete ta oglas, podre- tate semena, katere šelite, za nam polijte s Money Ordrom in naročilo bomo točno odposlali. Ako šelite prej dobiti cenik s popol- nim seznamom semen in drugega bla- ga v naši zalogi, pišite nam.

STEVE MOHORKO CO.
704 South 2nd St. Milwaukee, Wis.

rudnik zlatar g. Miha Koren, in kakor pravijo, je delo že poka- zalo prve uspehe.

Posebno pozornost pa je vredno posvetiti iskanju premo- ga pri Sv. Juriju pod Kumom onstran Save, kjer so si začeli interesi zagotavljati rudo- sledne pravice že pred 106 leti, a do nedavna še nikomur ni uspelo, da bi se bil dokopal da- lje ko 10 ali 20 metrov pod zem- ljo. Razen premoža slutijo v teh krajih tudi nekatere plem- enitejše rudnine. Tako je v letih 1905 do 1910 v Medvedovi do-

lini, ki se pri Boriškovi gostilni odcepi od šklendrovca, neki Amerikanec iskal zlato, ob So- poti, po kateri je šentjurski kot zvezan z Radečami, pa je neki nemški inženjer pred vojno sti- kal za bakrom. Razkopani so še nekateri drugi kraji ob tem vznožju Kuma. Pred nekaj leti pa je ga. Mara Moderndorfer- jeva, soproga bivšega šolskega upravitelja pri Sv. Juriju, od- prla dva nova rudosledna rova v Gorenji vasi. Njen rudnik je največji, kar jih je doslej obra- tovalo v tem območju.

JUGOSLAVIJA
NAJHITREJŠA DIREKTA VOŽNJA
Podajte se domov čez Sotinsko južno progo, idealna proga. Podnebje tukaj je polno in mirno če se vozite na parniških Italijanske parobrodne družbe. Ti parniki so za potnike zelo prikladni in udobni ker so moderni zgrajeni. V resnici se boste na njih najbolj zadovoljno vozili. Po- slušajte se torej južne proge.

SATURNIA VULCANIA
Naravnost v Jugoslavijo—1. maja, 5. junija, 19. junija
REX C. di SAVOIA ROMA
Preko, Genova—24. aprila—8. maja—15. maja
Za pojavnosti in rezervacije se obrnite na kakšnega našega agenta ali na našo podružnico na 1000 Chester Ave., Cleveland, Ohio.

Italian Line

NAZNANILO IN ZAHVALA
Globoko potrlih sre naznanjamo vsem našim sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da je nenadoma ugasnila luč življenja mojemu ljubljemu soprogu in očetu

Michaelu Turku
(Po DOMAČE VICOVEMU)

Premilil je dne 10. marca 1937 v Pittsburghu, Pa. Pokojni je bil doma iz vasi Škrjanec pri Novem mestu, fara Šmihel. Rojen je bil 18. avgusta 1883.

Pogreb se je vršil dne 13. marca od slovenske cerkve Marije Vnebovzete. Sv. mašo zadušnico je daroval Rev. Matthew F. Kebe, ter je spremljal blagopokojnika na pokopališče Matere Božje v Sharpsburg, Pa., za kar mu najlepša hvala. Hvala tudi č. g. župniku Rev. Kebeu za ganljive besede, katere je spregovoril po darovani sv. maši zadušnici.

Najpristnejša hvala mojim staršem, Josephu in Mary Lo- kar, in sestram Justine in Frances, ter bratu in njegovi soprogi, Franku J. in Anni Lokar za pomoč in tolažbo iskazano nam ob tem bridkem času.

Zahvaljujemo se tudi vsem našim sorodnikom, prijateljem in znancem, ko so v tako lepem in velikem številu prihajali kropit pokojnika od blizine in daljine okolice. Hvala društva, ka- terih član je bil pokojni: sv. Štefana št. 26 JSKJ in Združeni Slovani št. 118 SNPJ. Ti dve društvi sta oskrbeli pogrebe in položili lepe vence na krsto blagopokojnika.

Zahvaljujemo se vsem, ki so v blag spomin okrasili krsto po- kojnega z venci in sicer: družine: Joseph Lokar starejši, Frank J. Lokar, Frank Burya, Joseph Rosenberger, Albin Florjancić, Frank Safran, Louis Beve, Zvonko Jakše, Frank Rogina, Frank Stuppa, John Godec, Joseph Dusan, Mr. in Mrs. Alvin Turk, Marie, Stefany, Dolores in Agnes Turk, Mr. in Mrs. Albert Futs, Mr. in Mrs. Fred Euler, Mr. in Mrs. Ed. Zinsner, Paul L. Hous- ton, Mr. in Mrs. E. G. Menn, Mr. in Mrs. R. Forsyth, Mr. in Mrs. Anton Jordan, The Sixty-Six Card Club, Hill-Top Neighbors, Department 626, Armstrong Cork Company, Ross Street Cab Drivers, Mr. in Mrs. Clarence Scheible, Sr., in Jr., Mr. in Mrs. Sweeney, Mr. in Mrs. Ed. Messick, Mr. in Mrs. P. Lynch, Mr. in Mrs. J. Mengel in Mr. in Mrs. H. Brierton.

Iskrena hvala sledečim, ki so darovali za sv. mašo zadušnice: Družine: John Boyane, Joseph Kos, John C. Golob, Matt Pipan iz Sheboygana, Wis., Mrs. Agnes Gorisek, Joseph Zalar iz Jo- lieta, Ill., Peter Gorup, William Zinnmeister, Louis Sikovek, Anton Scheillek, Joseph Pragnar, Staff of Conference of Cath- olic Charities, Louis Kos, Ignatz Glatch in Mrs. Rose Martin.

Hvala za brzojavno in sožaljna pisma sprejeta od: Mr. in Mrs. Joseph J. Lokar, ml. iz Philadelphija, Pa., Mr. Joseph Zalar, Mr. Frank Gospodarič, Mr. Steve Vertin, Mr. Louis Zelemnikar, Mr. Frank Opeka (glavni uradniki KSKJ.), Mr. in Mrs. Volk iz Akrona, Ohio.

Hvala tudi Mr. in Mrs. Joseph Grasic za njuno tolažbo, Mr. Frank Hočevar in hčeri, Anni, ki sta prišla na pogreb iz Johnstowna, Pa., kakor tudi Mr. John Nachtigallu in Mrs. Louis Beve.

Hvala Mr. John Golobcu Jr., ki je pomagal pri ureditvi avtomobilov pri pogrebu. Hvala tiskarjem vsem, ki so poslali ter prišli s svojimi avtomobili na pogreb. Hvala Mrs. Mary Coghue za molitveno poboznost ob krsti pokojnika.

Še enkrat vsem skupaj najpristnejša zahvala za vse, kar so nam storili ob tem žalostnem času! Če je bilo pomotoma izpu- ščeno kakšno ime, prosimo, da se nam oprostijo.

Ti pa, naš dragi in ljubljani soprogi in oče, počivaj sladko in ohranjen Ti bodi blag spomin!

Srce Tvoje več ne bije, ločil si se le za čas; onkraj lepše sonce sij, tam je pravi dom za nas. Pregleda ni gomila, previsk ni sveti raj, da ljubezen ne združila bi nas tam na vekomaj.— Večno Bog Ti dal plačilo, ker si svetu dal slovo; naš spomin Ti bo v darilo, spavaj v grobu zdaj sladko.

Zalujoci ostali:

Mary Turk, rojena Lokar, soproga;
Alvin, sin in njegova soproga Agnes;
Marie, Stefany, Dolores in Agnes, hčere;
Vsi v Pittsburghu, Pa.
V stari domovini bratje in sestre.

Milvale (Pittsburgh), Pa., 31. marca, 1937.

SLOVENC! Pridružite se enemu izmed veliki izletov
v staro domovino. PRVA SKUPINA ODPOTUJE NABERENGARIA (preko 19. JUNIJA
Cherbourga)

pod vodstvom Mr. B. M. PEKICHA, glavnega tajnika SRBSKEGA NARODNEGA SAVEZA

DRUGA SKUPINA ODPOTUJE NA

AQUITANIA . . . 30. JUNIJA

pod osebnim vodstvom Mr. JOHN D. BUTKOVICHA, predsednika HRVATSKE NARODNE ZAJEDNICE IN HRVATSKE RADIŠE

Vse Slovence po Zdrženih državah in Kanadi vabimo, naj se nam pridružijo. Na poti v staro domovino si ogledajte svetovno RAZSTAVO V PARIZU.

Za podrobnosti in prostore vprašajte pri:

MIHALJEVIC BROS.

6031 ST. CLAIR AVENUE CLEVELAND, OHIO

CUNARD WHITE STAR

KEEP In Line

With the Key
Jay Boosters. Action
and More Action Means Success!

OUR PAGE

"The Spirit of a Rejuvenated KSKJ"

JOIN KSKJ'S

March To
Progress! Fall In!
Boost KSKJ Sports!

MIDWEST PINFEST GOES OVER 'OVER THE TOP'

Two Duck-pin Meets Billed in Pennsy

PITTSBURGH, AMBRIDGE SITES FOR KAY JAY PIN TOURNEYS

OFFICIAL MEET BILLED FOR PITTSBURGH

Pittsburgh, Pa.—The KSKJ Athletic Board has designated Pittsburgh as the site for the fourth annual national Eastern duckpin bowling tournament under the auspices of the KSKJ Athletic Board. This tournament, open to all KSKJ members, is the only KSKJ duckpin tournament in the East that will be recognized by the KSKJ Athletic Board. It is also the only one of its kind throughout the KSKJ and is well known for its successes of the past years. Each year the turnout has been greater and more successful, and this being our fourth year—will make it that much greater.

The date set for this tournament is May 8 and 9, at the Lawrenceville Recreation Alleys, 53d and Butler St., the same place in which it has been held the past years. In selecting this date we considered the other KSKJ tournaments being held and tried to select a date which would be most suitable to all concerned and in such a way enlist the co-operation and good-fellowship of all our friends, the KSKJ members.

The application blanks will be mailed shortly, and it is hoped they will be filled and returned promptly to the secretary of the tournament, John Golobic Jr., 5730 Butler St., Pittsburgh, Pa.

As each additional tournament year rolls in it finds Pittsburgh ready and more eager to serve our many friends. And each year we have had better and more prizes added to winning teams, doubles, singles, etc. This year will be "tops" for all. Each year we can also show an increase in the number of members bowling, and in the lines of bowling does not that spell success in every sense of the word? It also proves that the bowling tournaments provided for by the Athletic Board of the KSKJ are of the greatest sports and are becoming more and more popular in every section of the country. They help in a great way to keep youth interested in the KSKJ—the greatest organization of its kind, whose foundation was built on solid rock and has never faltered.

We would like you to start getting ready now to attend this great tournament in Pittsburgh—which is a city centrally located, and having facilities to take care of a tournament such as this. Remember the date—May 8 and 9, in Pittsburgh.

The different kinds of prizes and further details regarding the tournament will be published in later editions.

Pittsburgh has always co-operated with the other KSKJ members and in cities where tournaments have been held, and wherever it has been possible. The Pittsburgh Boosters

PENNSY GROUP WILL SPONSOR AMBRIDGE MEET

Strabane, Pa.—Progress of an unparalleled nature has been made in the coming duckpin tournament to be held in Ambridge under the sponsorship of the Associated Booster Clubs.

This Eastern duckpin tournament has the fullest support of all lodges and clubs west of Pittsburgh. The KSKJ members of Ambridge are hard at work to put this tournament over in big shape. The hospitality that this community has shown during other KSKJ affairs is certain to be exceeded in the coming event. April 24 and 25 will be KSKJ Day in Ambridge, with continuous events scheduled for these two days.

Saturday night will see the KSKJ members of Ambridge, Canonsburg, Presto, Beaver Falls, Burgettstown, Aliquippa, Hazard and other towns joining in a get-together party at the Serbian Hall. Previous to this event many of the singles and doubles will be run off at the Club Alleys, headquarters for all KSKJ activities during the tournament.

Headed by Pete Svegel, Rudy Kosela and Eddie Rosenberger, the committee on arrangements has also announced that a dance will be held immediately after the banquet. They have also announced that a banquet meal with plenty to eat will be served by the KSKJ ladies of Ambridge.

Let us all save the dates of April 24 and 25 for Ambridge to witness and partake of a true KSKJ hospitality in a great beehive of KSKJ activity.

TO HONOR KAY JAY CAGE TEAM AT ANNUAL INTERLODGE BANQUET

Cleveland, O.—The KSKJ St. Josephs, winners of the Interlodge basketball championship, will be honored at the free banquet given annually by the Interlodge League for its basketball players, champs and friends, Friday evening, April 16, in the annex of the Slovenian National Home, 6417 St. Clair Ave.

The banquet is free to all the basketball players and their ladies, champs of the baseball division and invited friends. Trophies will be presented to the champions and runners-up in the basketball division.

The Kay Jays will receive a large sun-gold trophy and the players individual awards. SDZ Clairwoods, runners-up for the championship, will also receive a trophy and individual awards. The awards are given free to the clubs and players from the Interlodge treasury.

CFU Pioneers, winners of last year's softball race, will be honored at the banquet at a special table.

It is estimated that over 100

57 Members in Nine Days Gives Drive Fast Send-off

Joliet, Ill.—The KSKJ Women's Equal Rights membership drive got off with an impressive start, according to announcement made by KSKJ headquarters. In the first nine days' run of the campaign 57 members were admitted.

Outstanding in registering the commendable results is St. Joseph's Society, No. 55, of Crested Butte, Colo. The Colorado society filed 23 applications, of which Philip Jaklich, president, presented 11 and Matt Zakrajsek 12.

Words of encouragement were received by headquarters from John Govednik, secretary

of St. John the Baptist Society, No. 14, Butte, Mont. In the communication Mr. Govednik assures the supreme office that his society will again work with the same persistence as it did in placing among the first in the recent campaign.

Pledges of co-operation from lodge officials are being re-

INFORMATION

For entry blanks or information regarding the third annual Eastern KSKJ bowling tournament to be held in Cleveland, O., May 1 and 2, write to Anthony J. Grdina, 1053 E. 62d St., Cleveland, O., or to Our Page, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Entry deadline is April 24, midnight.

CALL CONFAB FOR MIDWEST B. B. ORGANIZATION

Members of the Midwest KSKJ Baseball Association are requested to attend the organization meeting of the 1937 baseball league, which is to be held at Chicago in St. Stephen's Hall at 3 p. m. on Sunday, April 18.

The general program of the league will be up for discussion and Commissioner Banich will be at hand to inform the representatives of the various teams what the KSKJ organization has planned for this year's program.

All teams planning on participating in the Midwest league are asked to have their representatives present at this meeting as all definite rules governing entry and allied questions will be in order. Sunday, April 18, at Chicago, Ill.

Joseph Zorc.

ceived daily by the Home Office. With the interest displayed as an indicator, Mr. Zalar, in giving out the advance campaign report, opines that the current drive will be outstanding, especially if the usual KSKJ spirit of co-operation is manifest.

Comedy Billed by Etna, Pa., Society

Etna, Pa.—Our Lady of Lourdes Society, No. 246, and Guardian Angel Society, No. 4 CFU, are jointly sponsoring a play and dance to be held on Sunday evening, April 18, in Croatian Hall at 110 Bridge St.

The name of the play, "A War Bride," is a one-act comedy, which will provide plenty fun and laughter for every member in the audience.

The curtain will fall at 7 o'clock sharp. Immediately after the final curtain one of our popular radio orchestras will fill the atmosphere with rhythm de luxe and provide musical numbers throughout the evening. Certainly it will be an enjoyable affair to attend.

All our friends from neighboring towns, as well as all members from the two societies are invited to be present.

We assure everyone a pleasant evening. It will be a regular "get acquainted" affair. Be sure to be present. The more the merrier.

Admission is only 25 cents for adults and 10 cents for children, from 6 to 12 years of age.

Hoping to see you there, April 18, we extend you a hearty welcome.

Anna Krotec, Sec'y.

ADD ONE

Barberton, O.—Mr. and Mrs. Michael Kach, McIntosh Ave., Kenmore, O., became the parents of a ten-ounce baby boy March 31. Mrs. Kach, the former Miss Caroline Nedoh, is a member of St. Mary's Society, No. 111. Undoubtedly the new arrival will become a member of the KSKJ.

MOTHERS' FEAST IS PLANNED BY CANONSBURG

Canonsburg, Pa.—Plans have been made at the recent meeting of the Canonsburg KSKJ Booster Club for the Mother's Day banquet to be held in the St. Jerome's Home May 9. A very fine program has been planned and we hope all boosters will give a helping hand to this affair through which we will honor our mothers and try to give them the finest entertainment possible.

Plans for the Cleveland trip are progressing rapidly.

Members, please attend the meetings and show that you are real boosters.

Rose Krall.

JOLIET KAY JAY GIRLS CLOSE CAGE WHIRL WITH WIN

Joliet, Ill.—The Joliet KSKJ Boosterets brought their basketball season to a grand close by defeating the New Lenox girls' team by a 21 to 10 count.

The Joliet girls won nine of ten contests played during the past season.

The Joliet Booster Club held a private party April 7 at the Slovenia Hall in honor of the basketball champs and the committee who helped make the tournament a success.

The evening was spent in enjoyment. The serving of refreshments followed the dance.

The officers of the club were in charge and were responsible for the good time had by all.

STEPHENS CALL BASEBALL CONFAB

Chicago, Ill.—The St. Stephen's Sport Club will hold a special baseball meeting May 22, 7:30 p. m., in the church hall.

All players are urged to attend. Plans for the forthcoming season will be made at that time.

Chi Steves Take Men's, Past 40, Juvenile Events; Milwaukee Ladies Bowl to First Place

F. and J. Zupec, Beisbier-Simerl Doubles Champs; Beisbier, Chernich Top Singles Stars

KSKJ TAKES OVER WAUKEGAN

Chernich-Simerl Outstanding; Place First in All-Events Classes

Waukegan, Ill.—KSKJ boosters and bowlers from all parts of the KSKJ world took the word SUCCESS and everything that it connotes and stretched it from one end of North Chicago to the other end of Waukegan, while 455 bowlers from ten communities met here April 10 and 11 for the tenth annual KSKJ Midwest bowling tourney to decide the 1937

KSKJ bowling kings and queens.

Not so long ago a certain individual made Waukegan famous because of a violin; last week-end the Kay Jays made it famous because of a bowling tournament.

Steves Top

When the scorers unscrambled the mountain of pins piled by the bowlers and bowlerets, the Perko Inn of St. Stephen's, No. 1, Chicago, topped the men's division with a 2785 count; J. Zupec and F. Zupec of Waukegan won the doubles honors with a 1202 register, while J. Chernich of South Chicago set up a new record in the singles with his 684 count, and annexed the all-events' crown by spilling 1874.

Steve Outbid Aces

The Parkview Laundry, carrying the colors of St. Stephen's, Chicago, came through to defeat all entrants in the past-40 class with a 2370 total, closely followed by Opeka Aces of Waukegan.

Milwaukee Comes Through

In the ladies' division the Justine Tavern, KLB of Milwaukee, gained a close decision over the Waukegan-North Chicago Co-op, St. Annes. Led by Justine Simerl, diminutive star, the Baragas clipped 2370 for the ladies' tiara. Paired with Lee Beisbier, Justine and her partner won the doubles with a 1040 total to set up a new record in that class. Lee also set up a new mark to shoot at, 572, when she walked away with the individual honors.

The juvenile event, an innovation to the Midwest meet, was topped by the St. Stephen's Sport Club of Chicago. Score 1816.

Officials Open Meet

The two-day record meet got under way at 3 p. m. Saturday with an impressive opening. Toeing the foul line in a line-up that started the keggers moving was the Rev. Fr. Butala, president of the Waukegan Bowling Committee; Frank Opeka, president of the KSKJ; Joseph Zalar, secretary of the KSKJ; Frank Banich, athletic commissioner, and Mayors Dromey and Tolcot of North Chicago and Waukegan, respectively. Following short speeches of greetings, the officials tossed the first balls of the meet.

Arrive Early

KSKJ boosters from Wisconsin, Indiana, Illinois and Ohio came to Waukegan as early as Friday evening, and by 7 p. m. Saturday there wasn't an available room in any of the three Waukegan hotels.

During the two-day stay, the Waukegan committee provided pleasant diversion with dances at the Mother of God School gym, where boosters met for

(Continued on Page 8)

(Continued on page 8)

